

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 10.Mart 2000. Broj 117. Godina III

Price \$1.50

**Ekskluzivni intervju
Dr. Harisa Silajžića
za SabaH:
STATIKA U BOSNI
DINAMIKA
OKO BOSNE**

**Intervju: Prof. Dr.
Ivo Banac
DEJTON JE SAMO
VERIFIKOVAO
POSTOJEĆE
STANJE U BiH**

Bosna 2000

DOĐITE, PA SE SNAĐITE

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

USPOSTAVLJEN DISTRIKT BRČKO

Sarajevo, 8. marta (BHP) - Visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH Wolfgang Petritsch izdao je danas odluku o uspostavljanju Distrikta Brčko koja daje instrukcije vlastima BiH i entiteta da preuzmu sve neophodne mjere kako bi se osigurao puni razvoj Distrikta. U isto vrijeme supervizor za Brčko Robert Farrand je izdao dva naloga. Prvi nalog proglašava stupanje na snagu Statuta Brčko-distrikta BiH, drugim nalogom supervizor je imenovao novu prijelaznu vladu i šefa Uprave prihoda Distrikta. Za članove Vlade Distrikta, koji će svoje funkcije obavljati dok se ne izvrše izbori za Skupštinu Brčko-distrikta imenovani su: za gradonačelnika Siniša Kisić, šef odjeljenja za stručne i administrativne poslove i zamjenik gradonačelnika Ivan Krndelj, šef odjeljenja javnog registra Luka Purić, šef odjeljenja za budžet i finansije Mustafa Nuković, šef odjeljenja za zdravstvo i javnu bezbjednost i društvene djelatnosti Anto Domić, šef odjeljenja za komunalne poslove Goroljub Jovanović, šef odjeljenja za javne poslove Hamed Jerković, šef odjeljenja za obrazovanje Hasija Zejnullović, šef odjeljenja za poljoprivredu i šumarstvo Ratko Stjepanović, šef odjeljenja za urbanizam imovinske odnose i privredni razvoj Ismet Dedejić, za šefa uprave prihoda imenovan je Hajrudin Zahirović. Od imenovanih zvaničnika zatraženo je da preuzmu funkcije koje moraju izvršiti u skladu sa Statutom Distrikta počev od 8. marta. U Domu kulture u Brčkom održana je svečana ceremonija proglašenja Distrikta Brčko kojoj su prisustvovali najviši zvaničnici BiH, entiteta, visoki predstavnik međunarodne zajednice Wolfgang Petritsch, američki državni sekretar Madeleine Albright i evropski komesar Chris Patten. Supervizor za Brčko Robert Farrand istaknuo je da će od danas Brčko pripasti i RS i FBiH, a bit će u nadležnosti BiH. On je dodao da će interesi oba entiteta i njihovih građana u potpunosti biti zaštićeni u Distriktu. Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović je kazao da

će uspostava Distrikta pozitivno utjecati na izgradnju klime povjerenja, razumijevanja i suradnje među svim građanima Brčko. Izetbegović je ukazao na veliki doprinos SAD-a za pravično rješenje Distrikta Brčko i Madeleine Albright u rješenju ovog složenog pitanja koje je ostalo neriješeno nakon Dejtona. Izrazio je uvjerenje da će vlasti i građani Brčkog biti aktivno uključeni u izgradnju Distrikta koji može postati model za cijelu BiH. Taj model je multietnička država ravnopravnih naroda i građana, rekao je Izetbegović dodajući da se historija ne može promijeniti, ali da se može učiniti da budućnost bude bolja. Petritsch je naglasio da Distrikt predstavlja novu fazu u demokratiji multietničku upravu koja može postati primjer cijeloj zemlji. Prema njegovim riječima za napredak Distrikta i budućnost BiH privredni razvoj mora biti samoodrživ. Paralizirajući utjecaj birokratije koja sputava i politiziranje moraju biti uklonjeni da bi se stvorili uvjeti za razvoj i da bi se sadašnja privreda zasnovana na pomoći zamijenila privredom zasnovanom na investicijama, kazao je Petritsch. Od svih problema vezanih za mir status Brčkog je najteži, rekla je Madeleine Albright. Albright je kazala da današnji događaji jasno pokazuju pravac u kojem se zemlja kreće. Taj pravac ide dalje od izolacije, a prema integraciji prema Evropi, kazala je ona. Konačna odluka za Brčko i novi status modeli su za BiH i cijeli region. Brčko pokazuje da problemi koji su se činili nepremostivi mogu biti prevaziđeni, ukoliko postoji jasno razumijevanje da neuspjeh ne postoji kao opcija, dodala je ona. Gradonačelnik Distrikta Brčko Siniša Kisić rekao je da je danas otvorena nova stranica u historiji Brčkog. Imamo novi izazov, želju, potrebu i mogućnost da se uхватimo u koštac sa novim izazovima, dodao je on. Istaknuo je da će ekonomija, prosperitet, socijalna pitanja, Aneks 7. Dejtonskog sporazuma biti okosnica njihovog rada. Farrand je danas službeno objelodanio nalog o imenovanju članova prijelazne Vlade Distrikta.

Povodom predizbornog skupa SDA PETRIĆ I BERI OSUDILI IZJAVE ALIJE IZETBEGOVIĆA

Stereotipno nazivanje drugih političkih pokreta i stranaka "ustašama" i "četnicima" šteti perspektivama suživota, kaže se u saopćenju Visoki predstavnik i šef misije OSCE-a u Bosni i Hercegovini odbacuju i osuđuju "izrazito huškačke izjave" predsjedavajućeg Predsjedništva BiH Alije Izetbegovića u toku predizbornog skupa SDA koji je održan 3. marta, javlja BHP. Stereotipno nazivanje drugih političkih pokreta i stranaka "ustašama" i "četnicima" šteti perspektivama suživota, oprosta i pomirenja u BiH, vrijednostima na koje je Izetbegović ispravno pozvao istog dana i u toku istog govora, smatraju Wolfgang Petrić i Robert Beri. U predizbornom periodu stranke će okupiti istomišljenike i svaki vođa će preuveličavati razlike među narodima i strankama. Međutim, pravo na predizbornoj kampanji nije isto što i dozvola za klevetu, kaže se u saopćenju OHR-a. Petrić i Beri pozivaju Izetbegovića i stranačke vođe u BiH da brigu za svoju zemlju iskažu tako što će pokazati poštovanje prema političkim rivalima. Izetbegović nije položio taj ispit 3. marta i visoki predstavnik i šef Misije OSCE-a očekuju da se tako nešto više neće ponoviti - kaže se u saopćenju OHR-a.

Izetbegović o saopćenju Petrića i Berija Ako od nas tražite zaborav, tražite previše

Povodom Petrićevog i Berijevog saopćenja jučer je dao izjavu Alija Izetbegović, predsjednik SDA BiH i predsjedavajući Predsjedništva BiH.

- Gospodo, i pored najboljeg truda Vaše saopćenje nisam razumio. Moj govor na skupu 3. marta u Skenderiji primjer je ljudskog i demokratskog istupa. Zatražio sam od svojih pristalica da opozicione stranke ne smatraju neprijateljima. Neprijatelji su oni koji su protiv države Bosne i Hercegovine. To opozicija nije.

Založio sam se za oprost i pomirenje. Izgleda da to nije dovoljno i da od nas tražite zaborav. Ako je to slučaj, tražite previše.

I na kraju, držim se svojih

Izetbegović: Držim se principa

principa i nemam namjeru nikakav ispit polagati pred Vama, kaže u svojoj izjavi Alija Izetbegović.

Radišić o izjavi Izetbegovića Tendenciozne i opasne riječi

Izjava Alije Izetbegovića, predsjednika SDA, na predizbornom skupu u Sarajevu da su neprijatelji BiH ustaše i četnici i da su to ljudi koji su, između ostalog, protiv granične službe, funkcionisanja institucija BiH, jedinstvenog pasoša i sl. krajnje je tendenciozna i opasna, izjavio je jučer član Predsjedništva BiH Živko Radišić, javlja BHP.

Radišić smatra da se time

"ponovo u politički rječnik unose ratnohuškački pozivi koji mogu imati nesagledive posljedice", da su takve izjave u suprotnosti sa izbornim pravilima i kodeksom ponašanja tokom izborne kampanje te dodaje kako od predstavnika OSCE-a očekuje da se "jasno odrede prema ovakvim postupcima i zaštite kampanju i izbore od daljnjih zloupotreba".

SFOR u predizbornoj aktivnosti Normalno obavljanje dužnosti

Zvaničnici SFOR-a će se i tokom predizbornog perioda sastajati sa zvaničnicima na svim nivoima vlasti u BiH tokom normalnog obavljanja dužnosti, saopćio je glasnogovornik SFOR-a Paul Hubbard na pres-konferenciji u Sarajevu, javlja BHP. Prema njegovim riječima, radi unapređenja sigurnog i stabilnog okruženja u BiH, SFOR ne može načiniti pauzu u svojoj misiji. Ovi sastanci, pojašnjavaju u SFOR-u, ne predstavljaju SFOR-ovu podršku bilo kom pojedincu, političkoj stranci ili političkim pogledima.

Pred promjene na čelu Vlade USK Mustafa Ramić novi mandatar

Predsjednik Vlade Unsko-sanskog kantona Muhamed Begonović rekao je jučer poslije podne da će danas u 12 sati objaviti smjenu na čelu Vlade USK. Umjesto Sabida Lipovića, dosadašnjeg premijera, bit će imenovan mandatar Vlade prim. dr. Mustafa Ramić, dosadašnji kantonalni ministar zdravstva i potpredsjednik Kantonalne vlade. Ibrahim Okanović, ministar finansija u Vladi USK, bio je drugi kandidat za mjesto man-

data. Međutim, procijenjeno je da on, s obzirom da nije član nijedne stranke, ne bi prošao a Ramić je, inače, član SDA.

Jučer smo kontaktirali sa dosadašnjim premijerom USK Sabidom Lipovićem i pitali ga o eventualnoj smjeni Vlade. On nam je rekao da o tome ne zna ništa i da je tek u ponedjeljak na Skupštini USK nezvanično i između redova čuo za takvu mogućnost.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savijet lista: dr. Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Kapić (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH) Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine.

PREDSJEDNIŠTVO PRIHVATILO DOKUMENTE O DRŽAVNOJ GRANIČNOJ SLUŽBI

Sarajevo, 8. marta (BHP) - Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 69. sjednici, koja je održana u srijedu u Sarajevu, raspravljalo o Državnoj graničnoj službi, odnosno o temeljnim dokumentima Državne granične službe - Prijedlogu odluke o osnovnim principima organizacije, funkcioniranja i nadležnosti Državne granične službe i Prijedlogu odluke o prijenosu dijela ovlaštenja za provođenje zakona o Državnoj graničnoj službi. Saslušan je i prihvaćen izvještaj direktora i zamjenika direktora Državne granične službe i zaključeno da oni treba da nastave aktivnosti u vezi s ukupnim organiziranjem te službe. Predsjedništvo BiH je prihvatilo tri sporazuma i jedan ugovor - sporazum o trgovini i ekonomskoj suradnji između BiH i Švicarske, sporazum o podsticanju i

reciprocnoj zaštiti investicija između BiH i Kuvajta i sporazum o zaštiti i unapređenju investicija između BiH i Austrije, te ugovor o finansiranju između BiH i Evropske investicione banke. Specijalni predstavnik generalnog tajnika UN-a Jacques Paul Klein pozdravio je danas to što je Predsjedništvo BiH podržalo odluku o osnovnim principima organizacije, funkcioniranja i jurisdikcije Državne granične službe, saopćila je danas Misija UN-a u Bosni i Hercegovini (U N M B i H). Klein je naveo da je "oduševljen što je ovaj element Njujorške deklaracije sada postao realnost" i čestitao je onima koji su doveli BiH korak bliže prema Evropi, kaže se u saopćenju. Odluku su izradili direktor i zamjenik direktora Državne granične službe u bliskoj saradnji sa zvaničnicima UNMBiH-a.

Prema toj odluci, direktori će izvijestaviti Vijeće ministara i podnositi godišnje izvještaje Vijeću ministara i Predsjedništvu, osiguravajući tako transparentnost i odgovornost Državne granične službe. Odlukom se, također, predviđa da će Predsjedništvo imenovati direktora i zamjenike uz mandat od četiri godine. Direktor i zamjenici iz različitih konstitutivnih naroda rotirat će se svakih osam mjeseci. Sjedište će biti u Sarajevu, premda će prijelazno sjedište biti locirano na pogodnoj lokaciji, dogovorenoj između direktora i UNMBiH-a. Naredni veliki korak u uspostavljanju Državne granične službe, navodi se u saopćenju, bit će imenovanje njenog šefa, zamjenika šefa, šefa operacija, šefa administracije i šefova tri terenska ureda. UNMBiH očekuje da će se ova imenovanja obaviti u narednim sedmicama.

OSCE TUŽI OPĆINSKE DUŽNOSNIKE TOMISLAV-GRADA

Livno, 8. marta (BHP) - Zbog zloupotrebe položaja i ovlasti OSCE-ova djelatnica za ljudska prava u Livnu Suzannah Linton podnijela je zahtjev općinskom javnom tužitelju u Tomislav-Gradu za podizanje kaznene prijave protiv Ivana Radoša, predstojnika Odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje, i Mire Cubela, predstojnice Odjela za imovinsko-pravne i geodetske poslove u toj općini. Suzannah Linton odlucila se na taj korak zbog neprovođenja imovinskih zakona u Tomislav-Gradu, a u cilju boljeg uvida u cijelu situaciju općinski je javni tužitelj zatražio dodatnu dokumentaciju od livanjskog Ureda ombudsmana. Taj ured je, inače, odavno nezadovoljan radom odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje te za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Tomislav-Gradu. Tako pomoćnica ombudsmana Federacije BiH Dita Maglića

ističe da je tomislavgradski Odjel za graditeljstvo i prostorno uređenje, na čijem je čelu Ivan Radoš, od 36 podnesenih zahtjeva za povrat stana riješio samo jedan i to negativno. U ovom slučaju naglašava Maglića nije poštovan čl. 6. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima u kojem se precizira da je nadležni organ, po prijemu zahtjeva, u roku od 30 dana dužan donijeti rješenje. Pomoćnica ombudsmana ističe i to kako se, po njezinoj evidenciji, a prema saznanjima od stranaka, u velikom dijelu tih stanova nalaze privremeni korisnici koji su domicilni žitelji. Odjel graditeljstva i prostornog uređenja u Tomislav-Gradu, doznajemo u livanjskom Uredu ombudsmana, ne provodi ni odluke Komisije za raseljene osobe i izbjeglice (CRPC) koje su konačne i obavezujuće. Kada je riječ o Odjelu za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Tomislav-Gradu, Dita Malica naglašava kako je taj odjel ipak za polovicu podnijetih zahtjeva donio rješenja, ali da su uočene neke nepravilnosti u njegovu radu.

Moji najdraži mogu se osloniti na mene, jer se ja oslanjam na Western Union®!

Kada vi pošaljete novac sa Western Union vašim najdražim u Bosnu vi možete biti bez brige. Ova rukovodeća kompanija, koja posluje više od 125 godina i ima preko 78,000 lokacija u preko 178 zemlje, nudi mogućnost slanja novca u par minuta. Pored toga, Western Union cijene su jako povoljne.

Nije ni čudo da sve više i više Bošnjaka koriste Western Union servis.

Za sve informacije nazovite:

1 -800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

Dr. Haris Silajdžić: Ekskluzivni intervju za SabaH

STATIKA U BOSNI - DINAMIKA OKO BOSNE

Dr. Haris Silajdžić

SabaH: Gospodine Silajdžiću, koji su osnovni razlozi Vašeg dolaska u Sjedinjene Američke Države?

Dr. Silajdžić: Ja sam ovdje došao iz dva razloga. Prvi je ovaj skup na Floridi "Bosna 2000" kojem želim prisustvovati, a drugi je, susreti koje imam u Američkom Kongresu i Senatu. Tema susreta u Kongresu je promjena Daytonskog sporazuma, jer Dayton nije proveden. Ljudi se nisu vratili

Dr. Silajdžić: To je dobro pitanje koje mnogi postavljaju. Nažalost, međunarodna zajednica ne očekuje nigdje promjene nego samo na bošnjačkim prostorima. Iz ovoga se može zaključiti da je povratak samo za ovaj prostor, da su sankcije samo za ovaj prostor, i da su izbori samo za taj prostor. Kao da je agresija počela samo sa tih prostora. Prema tome, jedina korist od ovih izbora može biti samo u slučaju ako ljudi kažu svojim glasovima da hoće promjene. Ovo nisu lokalni izbori, nego su u stvari potpora promjenama onoga što je potpisano u Daytonu. Što se tiče Stranke za Bosnu i Hercegovinu, čiji sam ja predsjednik, ona to upravo nudi vrlo jasno i glasno, bez ikakvih okolišenja. Dayton nije proveden a i ono malo što je provedeno od onog što su zvali "Dayton", provedeno je na račun žrtve, a u korist agresora. To je sasvim jasno. Mi kažemo da treba promijeniti sve. Treba u cjelosti promijeniti pristup mirovnom procesu u Bosni i Hercegovini.

Glavni urednik SabaH-a sa Dr. Silajdžićem

svojim kućama, i to je bitan razlog da se nešto mijenja. Potrebne su brze i konkretne mjere na tom planu. Ja mislim da, ako nastavimo ovako, mi samo pomažemo Miloševiću i njegovom režimu. To ja tako mislim. Mi sada pred nama imamo izbore koji pomažu da se učvrsti režim u Beogradu, i pomažu da blokiraju promjene u Hrvatskoj na putu prema Bosni i Hercegovini.

SabaH: Pred nama su i izbori. Zašto sprovesti izbore, ako se otprilike unaprijed skoro sve zna? Molim vas da nešto o tome kažete.

Biološko vrijeme za biološki povratak prolazi. Bosna nema ekonomiju jer nema ni investicija. Investicija nema jer se, evo već četiri godine, blokira bilo kakva izgradnja pravnog ili ekonomskog sistema. Blokira se bilo šta što liči na Bosnu i Hercegovinu. To treba jasno i glasno reći i putem novog programa krenuti naprijed.

SabaH: Obzirom da je Bosna i Hercegovina, na neki način, trenutno na margini događaja, bar sa američkog aspekta, mislite li da ste u dobroj poziciji da naše probleme dovedete u prvi plan?

Dr. Silajdžić: Ja znam da će to biti teško jer su i ovdje u Americi u toku izbori. Bosna nije prioritet nigdje, mada ja mislim da se neke stvari mogu pokrenuti i da mogu poći na bolje. Sve zavisi od građana koji moraju reći svoje. Osnovno je pitanje ko to u Bosni i Hercegovini daje prave promjene. Ne samo promjene vlasti, nego i promjene stanja, prije svega. To građani moraju reći. Ja sam rekao što se tiče moje stranke. Mi nastupamo samostalno izuzev na hercegovačko-neretvanskom i srednje-bosanskom kantonu. U svim drugim kantonima izlazimo samostalno sa programom promjena Daytonskog sporazuma i promjena odnosa međunarodne zajednice prema Bosni i Hercegovini.

SabaH: Ipak, dosta se učinilo od Daytonu do danas. Kako Vi to komentarišete?

Dr. Silajdžić: Tačno je da se dešavaju promjene oko Bosne. Bar je sada svima jasno da je ovo bila agresija i genocid. Ako mu nije bilo jasno 1995. godine, kad smo pravili Dayton, sada mu je jasno. To je potvrdio i Sud Ujedinjenih nacija, Haški sud i Haški tribunal. S druge strane, Zapad je morao bombardovati Beograd do te mjere

jer je ta politika bila neprihvatljiva. S treće strane, građani Hrvatske su plebiscitarno odbacili jedan režim i jednu politiku, uključujući i politiku prema Bosni i Hercegovini. Hrvatska će sada ići dalje a mi ćemo ostati gdje i jesmo. Drugim riječima, Bosna i Hercegovina ostaje smetlište historije jer sve što ne valja ostaje u BiH. Sve drugo će ići u Evropu, a mi ćemo se boriti za predzadnje mjesto u regionu. Zbog toga su potrebni glasovi građana, građani treba to da kažu jer, na demokratsko pitanje ko stoji iza toga, treba odgovoriti na demokratski način. Dakle, statika u Bosni a dinamika oko Bosne. Sve se mijenja, izuzev u Bosni. Po meni, ovi izbori cementiraju stanje. Kome je to u interesu, to je drugo pitanje. Ja već to i činim a i dalje ću gledati da izvijestim i Američki Kongres da im jasno stavim na znanje o čemu se u Bosni i Hercegovini radi. Podsjetit ću i evropske parlamente da učinimo svi skupa da se ne realizuje u potpunosti ono što su fašisti zamislili jer, ako se nastavi ovako, mi ćemo ispasti krivi za sve što nam se dogodilo.

SabaH: Povratak svih na svoje je osnovni problem.

Ko je za to kriv?

Dr. Silajdžić: Bila je Sarajevska deklaracija i sankcije Sarajevu što nema povratka u Sarajevo. Zamislite, sankcije Sarajevu koje je bilo opkoljeno tri godine, granatirano tri godine, mučeno glađu i zimama tri godine. Međutim, sankcija za Banjaluku nema. Ni sankcija za Mostar nema. Zašto nema, kad tamo nije sproveden povratak. Nisu to samo Mostar i Banjaluka. Tu su Jajce, Livno, Gacko, Trebinje, Vlasenica, Foča, Višegrad, Bratunac, Bijeljina, Derventa, Šamac, Prijedor i tako dalje. Oprostite ako sam nešto preskočio ali, bitno je da nema povratka a nema ni sankcija za te gradove. Puno se manipuliše tim brojem povratka a povratak je ravan nuli. To treba da znaju svi, uključujući i one koji govore da se mnogo toga postiglo. Iz ovog vidite da se postiglo vrlo malo. Zar se postiglo nešto, ako znamo da je procenat povratka samo osam posto, nakon više od četiri godine.

SabaH: Ovo što ste do sada istakli, na neki način demantuje vijest da se Vi povlačite iz politike. Da li se povlačite ili ne?

Dr. Silajdžić: To su samo male političke igre. Naravno da sam ja to rekao, ali ja se nisam povukao. Vijeće ministara je jednostavno prestalo postojati odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine. Ja sam rekao da neću učestvovati u sljedećem Vijeću ministara u istom ringišpilu i na isti način. Mislim da je došlo vrijeme da se mijenjaju stvari. Da više ne idemo tom linijom, jer ne želim da legaliziramo stanje u kojem se sada nalazimo. U jednom drugom sistemu, gdje se može nešto učiniti ja sam uvijek tu i želim biti uključen, ali u ovom ne. To više ne ide i nema rezultata jer, nema odgovornosti. Da ima odgovornosti, neko bi već odgovarao što se ljudi nisu vratili. Da ima odgovornosti, neko bi odgovarao što je fragmentirana ekonomija u Bosni i Hercegovini, što se privatizacija pretvorila u jednu pljačku - posebno na etnički očišćenim teritorijama. Znam da bi mnogi voljeli da me nema jer ja stojim otvoreno na tom putu.

Razgovor vodio:
Šukrija Džidžović

Nastavak u sljedećem broju.
OPŠIRNIJE IZLAGANJE
Dr. HARISA SILAJDŽIĆA

PAŽNJA!

U NEDJELJU, 19 MARTA SA POČETKOM U 10 AM, KOMPANIJA ECTACO VAS POZIVA NA SPECIALNU RASPRODAJU

LINGVOBIT.com

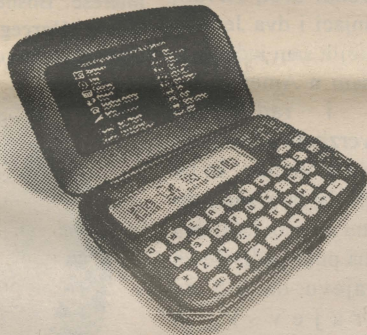
31-21 31 Street, Astoria, Queens
(718) 728-5334

www.ectaco.com ← - - - - -

SVI ELEKTRONSKI RIJEČNICI SU NA POPUSTU DO 50%

SPECIJALNO BAJRAMSKO SNIŽENJE!

DOBAR ZA POČETNIKE

Language Teacher® ESC2000

ENGLESKO ↔ BOSANSKI /
BOSANSKO ↔ ENGLISKI RIJEČNIK

Riječnik i Dvojezični poslovni rokovnik

• Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze • 128K dvojezični poslovni rokovnik • Funkcija zapisivanja novih riječi za proširenje riječnika • Momentano reverzivno prevođenje • Sistem kontrole pravopisa Vector Ultima™ • Sistem brzog prepoznavanja riječi • 200 najpopularnijih američkih idioma • Engleski nepravilni glagoli • Više od 1000 opštih izraza • Igra sa rečima • PC-Veza za razmjenu podataka sa PC-jem • Upravljač računa • Kalendar • Valutno i metričko prevođenje • CD sa Language Teacher® 98 za Windows 95/98/NT i program za komunikaciju PC-Veza za Windows 95/98/NT • Lokalno i svijetsko vrijeme • Digitron

GOVORI!

NAJBOLJI NA SVIJETU.

Najlahkši za upotrebu ikada napravljen.
Prevodi u sekundama

Language Teacher® ESC600T

ENGLESKO ↔ BOSANSKI /
BOSANSKO ↔ ENGLISKI RIJEČNIK

sa mogućnošću govora i poslovnim rokovnikom od 128K

• Funkcija govora za Engleski jezik
• Riječnik sadrži 475.000 riječi i izraza, uključujući: 36.000 medicinskih termina, 33.000 tehničkih riječi, 29.000 termina za biznis, 28.000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • 128K Englesko/Bosanska baza podataka sa telefonskim direktorijumom i rasporedom susreta • Funkcija uvođenja novih riječi • Momentano reverzivno prevođenje • Funkcija kontrole pravopisa Vector Ultima™ • Brzo prepoznavanje riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1.200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Valutno i metričko prevođenje • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik • Digitron • Osvijetljene ekrana i tastature za operacije kad nema dosta svjetlosti • Priključak za napoljni izvor energije za operacije bez baterije

**SVE
ISTOG
DANA!**

- SVAKI KUPAC ĆE DOBITI POKLON
- MOGUĆNOST ZAMJENE STARIH MODELA
- PREZENTACIJA SA SVIM INSTRUKCIJAMA

Ambasadori BiH na obuci u Sjedinjenim Američkim Državama

BiH DIPLOMATE U NEW YORKU

Tekst i foto:
Šukrija Džidžović

Protekla sedmice, u organizaciji State Departmenta, Sjedinjene Američke Države posjetila je šesnaestočlana delegacija BiH ambasadora, njihovih zamjenika i savjetnika u cilu obuke prije stupanja na diplomatske dužnosti u nekoliko zemalja svijeta. Delegacija budućih diplomata, koju sačinjavaju predstavnici iz Republike Srpske kao i predstavnici Federacije doputovali su u Ameriku u tri grupe. Planirani tronedjeljni boravak obuhvatio je dvonedjeljnu obuku u Washingtonu kao i sedmodnevni boravak u New Yorku. SabaH je imao čast da tokom prvog dana njihovog boravka u New Yorku bude perom i kamerom uz našu delegaciju i da naše čitaoce o tome informiše. Delegaciju je tog 1. marta u primio Ambasador pri Ujedinjenim Nacijama, gospodin Muhamed Šaćirbegović i u kratko upoznao prisutne sa ulogom i aktivnostima Misije Bosne i Hercegovine pri UN-u. Nakon njegovog izlaganja, ulogu domaćina preuzeo je i Generalni konzul Bosne i Hercegovine, Asim Čemalović. Nakon upoznavanja sa ulogom i aktivnostima ove dvije institucije svi prisutni su obišli radne prostorije BiH konzulata i Misije. Nakon toga, u popodnevnom satima, ova značajna delegacija diplomata obišla je zgradu UN-a i imala priliku da obiđe sve značajne prostorije uključujući i salu gdje zasjeda Generalna skupština i Savjet bezbjednosti UN. Potom je delegaciji upriličen sastanak sa Bernardom Mijeom, šefom odjela za mirovne operacije UN-a, kao i sa Žak Klajnom, šefom Misije UN-a u Bosni i Hercegovini i specijalnim predstavnikom Generalnog sekretara UN za Bosnu i Hercegovinu. U svom obraćanju prisutnim BiH diplomatama, Bernard Mije i Žak Klajn posebno su se osvrnuli na značaj ekonomije i ekonomskih odnosa za razvoj Bosne i Hercegovine kao i ulogu diplomatije u svemu tome. Nakon ovog sastanka, delegacija je otišla u jedan kraći turistički obilazak grada da bi se u ranim jutarnjim satima, narednog dana sastala i sa Ričardom Holbrukom. Prenosimo utiske nekoliko članova delegacije.

DIPLOMATE BiH ISPRED ZGRADE UJEDINJENIH NARODA

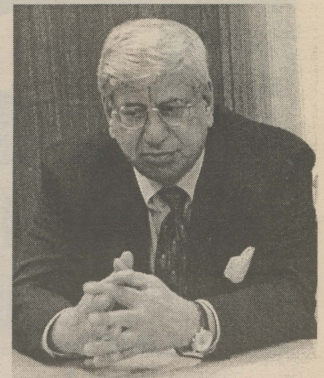
Dr. Emir Demirović, profesor na fakultetu Političkih nauka u Sarajevu i savjetnik u Ministarstvu vanjskih poslova. Zadovoljan sam sa ovom misijom i ovim kursom. Ovi ljudi ovdje su dali sve od sebe da nas osposobe za poslove koji nas očekuju. Najveći uspjeh ove misije je taj što smo iz Sarajeva krenuli u tri različite grupe, a vraćamo se u jednoj.

Igor Gaon, načelnik Opštine centar Sarajevo još uvijek do izbora. Raspoređen u Strazbur. Ovo je dobar kurs koji traje 21 dan. To je bila jedna dobra škola za naše diplomate odnosno za one koji će to u budućnosti raditi. Prijem i način organiziranja ovoga kursa je bio odličan. Imali smo pravi tretman, onako kako Amerika dočekuje Bosance propraćeno izvanrednim gostoprimstvom. To je bila veoma efikasna škola i u potpunosti ispunjen program. Mislim da smo dosta naučili. Neki su ljudi došli ovdje sa većim iskustvom a neki sa manjim. Ono što je najljepše je to da smo se našli u situaciji da zajedno rade, žive, govore, šale se ... ljudi iz Republike Srpske i ljudi iz Federacije. Ja inače ne volim govoriti o nacijama i

nacionalnostima ali je tu bila cijela Bosna zajedno. Srbi, Hrvati, Bošnjaci i dva Jevreja od kojih sam jedan, ja. Ja sam u Americi već bio i radio na univerzitetu u Minesoti skoro tri godine. To ne znači da sam napustio bosnu jer sam letio dva do tri puta godišnje za Sarajevo da bih na s a r a j e v s k o m univerzitetu držao nastavu. Posebno mi se,

za vrijeme ovog mog boravka ovdje u Americi dopalo prepoznavanje Bosne od strane Amerikanaca. Nastavnici koji su nam predavali su došli totalno informirani o tome šta je Bosna i koje mi probleme imamo. Oni su posebno dali jedan akcent na tome da nas drže zajedno i da nas zbliže. Da nas na neki američki način natjeraju da komuniciramo. Rezultat toga je to što se od nas stvorila jedna homogena cjelina koja će ipak zastupati samo jednu zemlju, Bosnu i Hercegovinu. Cijelo vrijeme je nad nama bilo jedno a to je "gospodo, vi nećete zastupati Srpske, Hrvatske ili Bošnjačke interese - vi ćete zastupati interese Bosne i Hercegovine i ne možete se ponašati drukčije". To je za mene bilo posebno značajno.

Žak Klajn: Dolazak ove grupe budućih diplomata Bosne i Hercegovine je za nas veoma važan. Mnogi ljudi kažu da je Bosna bila pet minuta ranije. Ne, Bosna je tu i sada se prvenstveno mora raditi na razvoju ekonomije te zemlje i razvoju dobrih međuljudskih odnosa. U ekonomskom smislu sve zavisi od ovih ambasadora BiH koji će biti raspoređeni po cijelom svijetu. Na njima je da zastupaju interese Bosne i Hercegovine i da iznađu rješenja za stabilisanje stanja u svojoj zemlji Bosni i Hercegovini. Oni moraju ostaviti na stranu svoje lične interese i interese entiteta iz kojih su došli. Moraju biti svjesni da, kao diplomate, zastupaju interese Bosne i Hercegovine. **Bosna i Hercegovina je fakt koji postoji i koji će postojati.**

Aida Smajić, savjetnik u Ministarstvu vanjskih poslova Bosne i Hercegovine. Bila je 4 godine u BiH ambasadi u Tunisu kao savjetnik i otpravnik poslova. Bila sam gradonačelnik Maglaja i predsjednik ratnog predsjedništva Maglaja u ratnim danima kada je Maglaju najteže bilo. Maglaj je strašno razaran a ja sam tamo bila četiri godine: "Prije posjete New Yorku, bili smo u petnaestodnevnoj posjeti Washingtonu gdje smo bili na diplomatskom treningu i gdje su oni imali priliku da upoznaju ljude koji su dobili rješenja kao diplomatski predstavnici Bosne i Hercegovine u nekoliko zemalja svijeta.

Sedmi nastavak

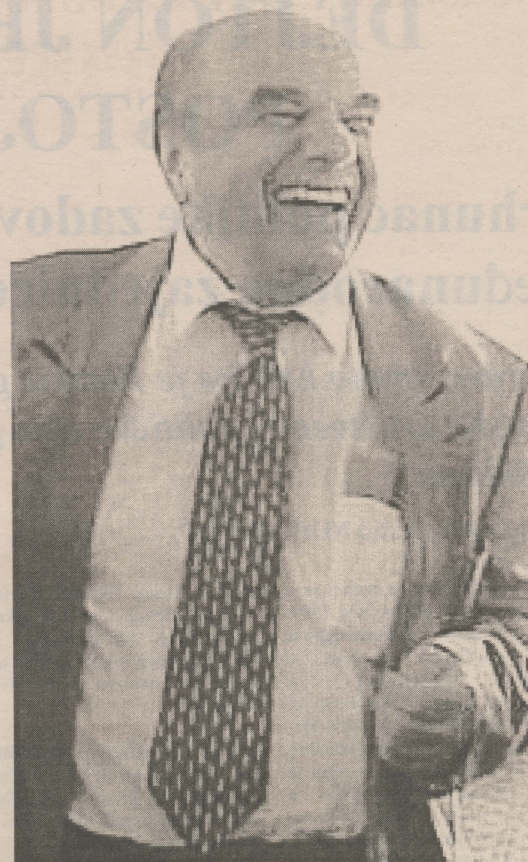
SJEĆANJA DOKTORA
NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Došlo je i drugih vijesti. On se povlačio iz Zagreba do Dravograda gdje je konačno "zarobljen". Od Dravograda je pješačio nazad do Zagreba i potom do drugog logora u Višću odakle je sproveden u Sarajevo. Pričao je o gladi, žeđi, brutalnosti, ubijenim i drugo. Spomenuo mi je Esada Karađozovića s kojim se sreo u Dravogradu i čije ubistvo je vidio. To mi je samo jednom rekao, dodavši: "Ti znaš Esada. Esad, kako je on pisao svoje ime ragirao je na nešto, što se stražarima partizanima nije svidjelo i platio je svojim životom". Poslije tog prvog razgovora o Esadu Ejub nije više želio govoriti. Ja sam u nekoliko navrata pokušao, ali bez uspjeha. Istina brzo je došlo do mog premještaja u Stolac. Ejub je odležao 5 do 6 godina i kada je izašao zaposlio se u fabrici bicikla Lasta pored Sarajeva. Ja sam par mjeseci radio u istom uredu u Zempulu s Ejubovom ženom Feridom, rođenom Muftić. Ferida je 1940. započela studij medicine u Beogradu. Bilo joj je teško. Bila je žena "ustaše" s upadicom koju je izdržavala. Sve što sam vidio radeći s njom ostavila je na mene vrlo lijep utisak. I kada smo se Ejub i ja sreli na slobodi on je odbio da o tome govri, na kraju rekavši da se ne sjeća. On se je povlačio zajedno sa Kasim ef. Hadžićem. Oni su sačuvali svoje sateve što su ih umotali u zavrnute rukave košulje. Kasim ef. bio je rodom iz Prijepolja. Kada je došla NDH u Sarajevu je počeo izlaziti heftičnjak pod imenom *Osvit*. Nazivao se listom muslimana Hrvata a izdavač mu je bio Hasan Hadžiosmanović, jedno vrijeme i ustaški logornik Sarajeva. Hasan Hadžiosmanović je bio u zatvoru prije nas osuđen 12 ili 15 godina. Bio je pod pritiskom i jedan oblik saradnje je prihvatio. Bio je urednik zatvorskih zidnih novina, te kao takav pored pisanja za zidne novine pravio je i izbor što da u njih uvrsti. Druga dužnost je bila da donosi novine nama u sobe, novine na koje smo bili pretplaćeni. Subašić je primao *Vjesnik* iz Zagreba a mi smo zajedno plaćali za *Sarajevski Dnevnik* i *Borbu*. Za Hasanu je to bila prilika da vidi više ljudi ne vjerujem da je smio i želio prenositi poruke, ali kada je čuo od Ejuba da je s njim iz Centralnog doveden u Zenicu i Kasim ef. i da je imao visoku kaznu, Hasan je izrazio i čuđenje i žaljenje rekavši da je on kao izdavač preuzeo *Osvita* preuzeo sam odgovornost na sebe. Par hefti iza toga sašli smo po

naredbi u veliku sobu za priredbe. Bile su to usmene novine. Naslov je bio "Zločinci i narodni neprijatelji Ante Pavelić i Draža Mihajlović". Na bini su bili Hasan Hadžiosmanović i pop Slavko Popović. Hasan je govorio o Paveliću a pop Slavko o Draži. Što smo čuli i vidjeli nije nam bilo drago. I Hasan i Slavko su bili poniženi i svako je gledao u njima saradnike uprave koji su ipak prekardašili mjeru. Vjerovatno sve što su rekli o Paveliću i Draži bila je istina, a svak je rekao gdje im je pamet bila ranije i zašto gubiti dostojanstvo posipajući se pepelom. Poslije ovoga bio sam oprezniji u razgovorima sa pop Slavkom koji je bio s nama u sobi a po profesiji novinar, napisao je za zidne novine vrlo lijep i korektan članak o obnovi naše mornarice a na osnovu napisa u novinama. Pročitao nam je članak. Svi smo bili impresionirani i vjerovatno bismo svi pomislili da se može pisati bez posipanja pepelom. Međutim, svaka suradnja ima svoj početak a kraj je teško sagledati. Kasim ef. Hadžić je uslovno pušten iz zatvora, te sam ga oko 1953. godine možda i 1952. godine sreo u Zagrebu u stanu Sulejmana Mašovića. Došao je iz Stoca i uvjetno je pušten ali je "trebao" prihvatiti da radi za njihove radionice i to je činio par godina kada je prešao na rad u Sarajevo. Stan dr Sulejmanova i dr Fatime Mašović nama je mnogo značio kao sastajalište Bošnjaka. Kasim ef. je divno izgledao bio vedar i optimističan. Kasnije je prešao da radi kao profesor na Gazi-Husrevbegovoj medresi. Predavao je i istoriju islama. Bio je sretan da je mogao raditi ono što mu je na srcu. 1969. godine u ljeto sreli smo se u Istanbulu. Bio je sa svojom hanumom Hedijom, koju su svi zvali Heda. Rekao mi je da je posjetio nekoliko gradova u Turskoj. Gledao je i razmišljao je li Turska zemlja u koju treba doseliti. S njegovom strukom šerijatsko pravo, islamistika to je bilo teško i on je ostao u Sarajevu. Pisao za muslimanske magazine i Takvime. Ja sam po prvi put došao u Sarajevo u oktobru 1990. Slijedećeg dana nakon dolaska u Sarajevo otišao sam na majčin mezar sa sestrom. Ja nisam bio u Sarajevu u vrijeme majčinog preseljenja na Ahiret a niti sam došao na dženazu. U to vrijeme

Mašovići su bili u posjeti kod mene u Washingtonu. Kada sam došao na groblje Bare, primijetio sam dženazu u muslimanskim mezarlicama, to je bila dženaza Kasim ef. Hadžića kadije, novinara, pisca, predavača i učitelja. Sa zadovoljstvom se sjećam njegove brošure: "Položaj žene u islamu" iz koje sam mnogo naučio. Napisah više o njemu, bio mi je kadija a vjerujem da će njegovi đaci napisati znatno više. Novine su nam dolazile predvečer. Donijele su vijesti, ali i komunističku propagandu. U septembru je započelo suđenje nadbiskupu zagrebačkom Alijziju Stepincu, kasnije unaprijeđenom u čin kardinala. Kada bi novine došle katolički svećenici odmah bi ih uzeli, jer su bili jako zainteresirani i zašto ga sude a i kako se nadbiskup drži. Napravili smo izlaz dr. Božo Laštro bi čitao na glas za sve nas dok se ne bi umorio a i dok je bilo svjetla. U čitanju sam i ja pomagao. Tužilac je bio Jakov Blažević, jedan od vođa komunista Hrvatske a i Jugoslavije. Suđenje je bilo pred Vrhovnim Sudom Hrvatske. U grupi kardinala Stepinca bilo je nekoliko katoličkih svećenika i nekoliko sjemeništaraca, studenata teologije na Zagrebačkom Kapitolu. Njima je i Emil Lisak, visoki "dužnosnik" Ministarstva unutrašnjih poslova NDH. Lisak se vratio u Zagreb, skrivao navodno u prostorijama Nadbiskupije, a gdje je po navodima optužnice bilo skriveno i nešto od vrijednosti NDH. Koliko se sjećam prvo je započelo suđenje Lisaku i nekoliko svećenika i studenata teologije. Pošto se njihovim ispitivanjem pred sudom "napravio" utisak da je u mnogo toga upleten i nadbiskup Alojzije Stepinac, tužilac Blažević je predložio i odlučio a sud prihvatio da se optužnica pročili i na nadbiskupa Stepinca. Suđenje je prekinuto Stepinac uhapšen i pripremljen za suđenje. Htjela se dati poruka svijetu da u prvi mah UDBA, Partija, komunistička vlast nije htjela zatvarati i suditi nadbiskupa Stepinca, ali eto toliko je toga da se Stepinac ne može zaobići. Jedan od glavnih optuženih bio je svećenik Šalić, navodno tajnik nadbiskupa. Neka mi čitaoci oprostite, jer ovo pišem po sjećanju, nemajući nikakav materijal pri ruci, ako nekog imena se ne sjetim potpuno.

I zaista nakon desetak dana suđenje je nastavljeno i među

optuženima je sada sjedio i nadbiskup Stepinac. Slike sa suđenja u novinama pokazivale su da Stepinac nije želio sjediti do Lisaka nego se odmaknuo od njega za prostor jednog mjesta. To je simbolično pokazivalo razdvajanje katoličke crkve od NDH-a. Tužba je želila drugo. Optužila je crkvu za podršku i saradnju sa NDH u toku rata, a i poslije ne prihvatajući novu državu i skrivajući ubačenog agenta Emila Lisaka, čuvajući dragocjenosti zlato NDH-a. Stepinac je suđen i da katolička crkva po njegovim uputama pokrštavala katoličima pravoslavce, grko-istočnjake, kako se zvala u NDH. Neki su pak molili su se i ostali u svojoj vjeri, ali su prihvatili primat Rima, Pape. Zvali su ih grko-katolicima. To je radila i Austrija, kasnije Austro-Ugarska, na područjima pod kontrolom. Pokatoličavanje i unijačenje bilo je navodno često u Srijemu. Stepinac se nije upuštao u dijalog, oštru odbranu. On bi najčešće odgovarao: "Ostajemo mirni, naša savjest je mirna, ili kratko: "To nije tačno, to nije istina". Prigovoreno je da je dočekivao i ispraćao Antu Pavelića u Zagrebačku katedralu, a u svojim propovjedima veličao, podržavao, blagosiljao NDH. U jednom momentu Stepinac je podsjetio na jednu svoju propovjed mislim uz Božić, decembar 1944. kada je donio i nekoliko kritičnih primjedbi na postupak vlasti NDH a što je ponvio i Stepinčev odvjetnik, advokat Politeo. Sve u svemu niko od nas nije bio zadovoljan za Stepinčevim držanjem na sudu. Istina on nije priznavao, molio za razumijevanje i milost. Ja sam želio da čujem

osudu komunističkog režima radi pomanjkanja slobode, brutalnosti, partijskog monopola, izbacivanja vjere iz javnog života, ukidanja vjeronauke, donošenjem novog zakona o braku, neograničavanjem pobačaja, a posebno da je prigovarano ako bi neko javno slavio vjerski praznik, i nedolazio na rad u te dane. Suđenje je završeno osudom Emila Lisaka na smrt vješanjem. Stepinca na 15 godina a ostali su svi osuđeni na oštre kazne. Niko nije bio oslobođen.

Od 1944. godine Pavelić je oformio Hrvatsku pravoslavnu crkvu a možda su je zvali i grko-istočnom, u Zagrebu je bilo sjedište poglavara te Crkve, ne znam da li je imao titulu patrijarha ili neku drugu. U Sarajevu je bio vladika, kojemu je bilo ime Varnoma i kojeg ću kasnije sresti u zatvoru. Vjeronauka je bila obavezna u NDH, kao i u Kraljevini Jugoslaviji. Pravoslavni vjeronauk je predavao monh dakle zarađeni sveštenik Varnova Nastić, dostojanstvena i suzdržana osoba koju sam često sretao u gimnaziji u toku svog školovanja. Par mjeseci prije početka Stepinčeva suđenja u Zagrebu završeno je suđenje Draži Mihajloviću u Beogradu, pred Vrhovnim sudom JNA. Predsjedavao je Đorđević a tužbu je zastupao pukovnik Miloš Minić. Ni ovo suđenje nije ispunilo očekivanja nas zatvorenika. Nisam smatrao da je Draža nedužan, znao sam da je kriv, ali očekivao sam da se u toku suđenja čuju riječi prigovora novom režimu, njihovim postupcima i u toku rata, a i poslije, ali toga nije bilo.

DEJTON JE SAMO VERIFIKOVAO POSTOJEĆE STANJE U BiH

Vrhunac politike zadovoljavanja Slobodana Miloševića od strane međunarodne zajednice je Dejtonski sporazum

“Upravo onako kao što je Blaškić glumio da ne vidi što se događa oko njega tako je i većinski dio hrvatske društvene i političke elite glumio da ne čuje vrisak i plač s Ahmića. Zato i nariču nad Blaškićem”

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Profesor dr. Ivo Banac rođen je u Dubrovniku 1947. godine. Od 1959. manje više je stalno u Americi gdje je takođe i školovan. Po struci je povjesničar specijaliziran za jugoistočnu Evropu. Redovni je profesor Yale University u New Haven-u. Napisao je veliki broj naučnih radova. A jedan od najpoznatijih je knjiga Nacionalno pitanje u Jugoslaviji koja je prevedena na hrvatski i objavljena u Zagrebu 1988. U zadnjih deset godina u svoj uobičajeni naučni rad bavio se sa mnogim aktualnim i javnim pitanjima, tako da je bio jedan od najubojitih Tuđmanovih kritičara prema BiH. Njegove kritike su uvijek bile naučno potkovanе, politički i osmišljene. Poslije svega što se dogodilo pokazalo se da su potpuno opravdane. Dakle, prof. dr. Ivo Banac je istovremeno naučni i javni radnik koji se posebno u posljednjih deset godina bavio pitanjem BiH. Dao je ogroman doprinos u rasvjetljavanju sveukupnih zbivanja na Balkanu gdje je svojom velikom hrabrošću i snagom svoga uma uspio da animira međunarodnu javnost o zločinima koji su se dešavali u BiH i planovima Miloševića o formiranju velike Srbije a kasnije i priključivanju Franje Tuđmana i njegovim aktivnostima na podjeli BiH. Prof. dr. Ivo Banac je veliki poznavalac sveukupnih zbivanja u dužem vremenskom periodu na Balkanu. To su i razlozi zašto smo se opredijelili za ovaj razgovor. Otuda i prvo pitanje:

SabaH: Vi ste prof. historije na Yala Univerzitetu proučavali ste i promatrali velika politička previranja, posmatrana i povezana kroz historijsku tačku gledišta. Šta su po Vama osnovni uzroci velikih i čestih sukoba na Balkanu već u dužem vremenskom periodu?

Prof. dr. Ivo Banac: Na to pitanje se ne može jednostavno odgovoriti. Ima tu čitav niz stvari koje su relevantne. Rekao bih prije svega da se radi o neriješenom nacionalnom pitanju i o zakašnjelim nacionalnim integracijama. U ovoj najnovijoj seriji previranja radi se takođe o raspadu jednog sistema, komunističkog, i o vrlo aktivnoj ulozi raznih lokalnih imperijalizama, prije svega onog koga je osvojio i pokrenuo Slobodan Milošević iz Srbije i koji je nažalost prihvaćen sa hrvatske strane, dakle sa strane Tuđmanove politike. Mislim da postoje i drugi koncepti podjele BiH, jer ova prva dva se upravo svode na

podjelu Bosne. I kada se takva jedna politika prihvati i sa bošnjačke strane onda imate sve elemente jednog dugogodišnjeg sukoba koji se ne može riješiti na osnovu nacionalističkih politika.

SabaH: Zadnji sukobi na Balkanu su izbacili mnogo prljavih stvari na površinu od strane svih učesnika sukoba. Šta je po Vama u tom svemu bilo najprljavije?

Prof. dr. Ivo Banac: Da se vratim na ovo prethodno pitanje, mislim da je najaktivnija uloga bila Slobodana Miloševića, čovjeka koji je pokrenuo čitav niz ratnih sukoba od onih u Sloveniji i Hrvatskoj 1991. godine, do jednog zbilja razornog rata koji se vodio u BiH od 1992. do 1995. godine i koji je na neki način nastavljen u mirnodobskim uvjetima, i naravno njegova politika na Kosovu koja nije počela 1999., ali koja je kulminirala upravo u tom razdoblju i doživjela svoj potpuni fijasko kao rezultat intervencije NATO pakta. Politika Slobodana Miloševića je bila prije svega stvaranje srpske hegemonije u cijeloj Jugoslaviji. Kad to nije uspjelo onda se počeo baviti stvaranjem velike Srbije. Kada i to nije uspjelo onda pokušava zadržati ostatke krnje Jugoslavije s tim što je već izgubio Kosovo. Na putu je da izgubi i Crnu Goru a vjerujem da će prije ili kasnije izgubiti i ostale dijelove krnje Jugoslavije. Mislim da se klima i u Sandžaku i u Vojvodini. Njegova će suluda politika na kraju dovesti da će on svoj politički put završiti kao gradonačelnik Beograda. Slobodan Milošević je u zadnjih desetak godina uspio uništiti sve ono što su razni srpski pregaoi radili od početka ustanaka 1804. godine i doveo Srbiju na rub katastrofe. Naravno da je samo riječ o tragediji Srbije onda bi to bilo čisto interno srpsko pitanje. Međutim, u svom pohodu on je naravno unesrećio i mnoge druge narode i stvorio jednu paklenu situaciju koja je pogodovala sličnim pokretima kao reakciju na ono što je on započeo. Mislim da je Slobodan Milošević i ljudi koji su stali uz njega i još uvijek stoje uz njega, nešto najnegativnije što je bilo na balkanskim prostorima. Međutim, u svom pohodu on je unesrećio... Što je bilo na balkanskim prostorima svakako u zadnjih pedesetak godina.

SabaH: Kakva je u ovim svim zbivanjima bila uloga međunarodne zajednice i određenih međunarodnih moćnika?

PROF. DR. IVO BANAC

Prof. dr. Ivo Banac: Nisu se proslavili. Naime, oni su u početku pokušavali zadržati rasipanje Jugoslavije što nije bilo realno. Onda kada su shvatili da ne mogu zaustaviti taj proces, pokušali su zadovoljiti Slobodana Miloševića i vrhunac te politike zadovoljavanja je Dejtonski sporazum, koji je praktično priznao sve ono što je velikosrpska politika uspjela ostvariti u BiH. Naravno sa politikom zadovoljavanja nisu uspjeli ograničiti Miloševićeve djelatnosti, tako da su se na kraju kada nije bilo nikakvih drugih mogućnosti usredočili na ono što bi vjerovatno u samom početku zaustavilo njegovo agresivno djelovanje. Morali su vojno intervenirati. Da su to ozbiljno napravili već 1991. godine mislim da sve ovo što smo potom vidjeli vjerovatno se ne bi ni dogodilo. Međunarodna zajednica je uvijek na

svom raspolaganju imala sve mogućnosti da se Milošević i Tuđman zaustave. To oni nisu uradili često iz vrlo sebičnih razloga, tako da bi njihovu politiku ipak na kraju nazvao promašenom. Potrošili su mnogo sredstava, mnogo ih je skuplje koštalo pri kraju, a da su preventivno djelovali ne bi morali utrošiti ni mali fragment onoga što su na kraju bili prisiljeni.

SabaH: Vi ste od početka rata poznati po svom suprostavljanju HDZ-ovoj politici u Hrvatskoj na čelu sa Franjom Tuđmanom, šta ste im najviše zamjerali?

Prof. dr. Ivo Banac: Gotovo da nema aspekta Tuđmanove politike koju nisam nalazio promašenom, pogrešnom ili štetnom, ali, u svakom slučaju najveća je šteta njegova

politika prema BiH. Franjo Tuđman je zagovarao nužnost podjele Bosne što je po njemu bio nužan korak ka konačnom rješenju svih pitanja hrvatsko-srpskih odnosa. Hrvati i Srbi morali su dogovoriti zajedničku granicu u BiH i razmijeniti stanovništvo. To je značilo da Tuđman uopće nije uzimao u obzir postojanje bošnjačke nacije, koja je u Bosni imala pluralitet. Bošnjaci su se po njemu, morali integritirati u hrvatsku ili srpsku naciju i nestati s političke scene. Takva politika makar u kontekstu etničkih čišćenja 20-tog stoljeća ipak predstavlja očito zlodjelo a Hrvatskoj je donijela samo nesreću. Zato, poslije svega što se dogodilo u BiH poslije udruživanja s Miloševićem za razbijanje BiH, poslije stvaranja logora koji su imali zadatak uništenja Bošnjaka u čitavim dijelovima BiH, sve se kao bumerang vratilo Hrvatskoj. Gospodari rata iz BiH postali su najjači arbitri u hrvatskom gospodarstvu i unutarnjoj politici, dakle vidimo da je Tuđmanova politika prema BiH negativno djelovala u svim sferama i na kraju je potkopala i ono malo demokracije što je u Hrvatskoj postojalo ranih 1990-tih godina. Mislim da je krah Tuđmanove politike, koji se nazirao još za njegova života, uvijek bio povezan s njegovom politikom prema BiH te da će takva politika ostati kao duboka trauma ne samo u BiH ne samo u odnosima Hrvata i Bošnjaka, nego kao ključno unutarnje pitanje u Hrvatskoj. Dok ne dođe do katarze u ovom pitanju u Hrvatskoj neće biti demokracije u punom smislu riječi.

SabaH: Da li Vi mislite da je uglavnom došlo do rata između jednog dijela bosanskih Hrvata i Hrvatske s jedne strane i bosanske Armije s druge strane upravo zbog tog dogovora između Miloševića i Tuđmana i da je ovaj rat bio upravo pokušaj da se taj dogovor realizuje?

Prof. dr. Ivo Banac: Apsolutno. To nije došlo spontano. To je bilo dirirano po čimbenicima i s jedne i s druge strane koji su išli za stvaranjem međusobne granice između Hrvatske i Srbije u BiH.

SabaH: Gdje su po Vama najveće greške bošnjačke politike odnosno bosanske u ovom desetogodišnjem periodu?

Prof. dr. Ivo Banac: Jedini pravi odgovor na politiku srpske i hrvatske strane u BiH, bila je politika jedinstvene fronte protiv agresije. Ta politika jedinstvene fronte ni u jednom trenutku (NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

Iseljavanje Bošnjaka iz BiH mijenja karakter BiH

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

nije smjela biti obojena isključivo bošnjačkom bojom ma koliko to bilo teško. Nažalost, upravo se to dogodilo, zbog kratkovidosti bošnjačkog vodstva i koje je na kraju ne do kraja otvoreno ali u svakom slučaju dovoljno jasno prihvatilo stvaranje jedne male bošnjačke države, koja bi bila isključivi dom za bošnjački narod, a ne baš i za druge. To je u suštini protu bosanska politika koja nužno ide na ruku srpskom i hrvatskom nacionalizmu. Dok se bošnjačka politika ne riješi iluzija da može djelovati na dobrobit Bošnjaka putem isključive politike, a koja je nužno vrlo slična srpskom i hrvatskom ekskluzivizmu, mislim da u Bosni neće postojati uvjeti za obnovu zajedničkog života a koja se još uvijek može obnoviti pod drukčijim - doista bosanskim - polazištima. To je ono što najviše zamjeram sadašnjem bošnjačkom vodstvu. Jedini način da se propušteno popravi je dati mogućnost novim ljudima - ljudima opće bosanske orijentacije - koji nisu opterećeni propalim nacionalizmima i razornim politikama devedesetih godina.

SabaH: Drugim riječima to ipak znači da Vi mislite da ovi sada postojeći ljudi prije svega u bošnjačkoj politici ne mogu

napraviti taj iskorak i Bosnu učiniti progresivnijom i orijentisati je u demokratskom pravcu?

Prof.dr. Ivo Banac: Meni bi bilo drago kada bi oni bili spremni i kada bi bili u mogućnosti da tako nešto učine, ali ne vidim da su zato spremni. U svakom slučaju imali su dovoljno vremena. Isto kao što je HDZ u BiH imao dosta vremena da promijeni svoju politiku a to nije učinio, isto kao što su razne srpske tendencije od one navodno liberalne gospodina Dodika do onih koje su uvijek bile

nepomirljive i ostale u istom rovu, bojim se da je takav slučaj i sa glavninom političara Stranke demokratske akcije. To znači da ta stranka više ne može biti nosilac promjena i da na njeno mjesto moraju doći drugi programi, drugi ljudi, koji će ići u susret integracijama nužnim za budućnost bošnjačkog naroda i svih drugih naroda BiH.

SabaH: Pošto je ovih dana vrlo aktuelan slučaj Blaškić, odnosno izrečena je u Hagu presuda. Šta Vi mislite o reakcijama u Hrvatskoj na ovu presudu?

Prof.dr. Ivo Banac: Mislim da su reakcije uglavnom sramotne. Tko god je pročitao presudu, ukoliko je uopće objektivna zaključit će da je Sud doista pravedno odvagao Blaškićevu odgovornost. Blaškić je zapovjedao borbenim djelovanjima u zoni Kiseljaka. On je sprovodio politiku diskriminacije i progona Bošnjaka, a ništa nije poduzeo protiv onih koji su počinili masakre. Dapače, i dalje ih je koristio u ratnim operacijama. Sud je uzeo u obzir sve okolnosti i dao Blaškiću svaku mogućnost da se obrani. No, on to nije mogao. Htio bih vidjeti kako bi netko

u takvoj poziciji prošao pred partizanskim sudom 1945. Druga je stvar što je Blaškić bio točkić u mašineriji agresije koju je pokrenuo Tuđman. To je Sud sad i službeno utvrdio. No, odgovornost je ipak Blaškićeva, jer nitko ga nije prisilio da uradi ono što je uradio. U tome i jeste problem hrvatskog društva. Upravo onako kao što je Blaškić glumio da ne vidi što se događa oko njega, tako je i većinski dio hrvatske društvene i političke elite glumio da ne čuje vrisak ni plač s Ahmića. Zato i nariču nad Blaškićem. Zato je i potrebna katarza. Hrvatska neće biti mirna dok ne okaje zločine u BiH.

(NASTAVAK U SLIJEDEĆEM BROJU)

U slijedećem broju:

O UZROCIMA I POSLJEDICAMA DEJTONA TE O NAJNOVIJIM DEMOKRATSKIM PROMJENAMA U HRVATSKOJ I NJIHOVIM UTICAJIMA NA BiH

NAPOMENA
Počevši od
14. Januara -
svakog drugog
petka besplatne
konsultacije u
prostorijama
redakcije SabaH
43-07 Broadway
Astoria, NY 11103

CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.

125 Canal St. Room 302
New York, NY 10002

**AKO STE IZBJEGLICA
A ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS
MI ĆEMO VAM POMOĆI SA KREDITOM**

OD \$10,000.00

SAMO NAZOVITE (212) 966 - 7328

30 RANJENIH U KOSOVSKOJ MITROVICI

Priština, 7. marta (BHP) - Izbijanje novih oružanih albansko-srpskih sukoba u podijeljenom gradu, Kosovskoj Mitrovici, izazvalo je danas ranjavanje više od 30 osoba, među kojima je i 16 francuskih pripadnika KFOR-a, saopćeno je u sjedištu multinacionalnih snaga u Prištini, prenosi Radio

Slobodna Evropa. Zbog nastale situacije otkazana je posjeta glavnog zapovjednika NATO-snaga za Evropu Wesleya Clarka sjevernom dijelu Kosovske Mitrovice. KFOR-ovi vojnici su priveli osobe odgovorne za izbijanje nasilja.

POMOĆ ZA KOSOVO 20,5 MILIONA DOLARA

New York/Priština, 8. marta (BHP) - Evropska unija, Francuska i Japan odobrili su UN-u hitnu pomoć za Kosovo od 20,5 miliona dolara, javio je Radio Slobodna Evropa.

Misija UN-a saopćila je da će ta sredstva biti usmjerena u isplatu zarada radnicima, nastavnicima i zdravstvenom osoblju, jer je budžet Kosova ispražnjen.

ROSS POTVRDIO PREGOVORE U WASHINGTONU

Ramallah, 8. marta (BHP/AFP) - Američki izaslanik za Bliski istok Dennis Ross potvrdio je danas u Ramallahu da će se izraelsko-palestinski pregovori održati u Washingtonu polovinom marta. "Susret je bio konstruktivan. Strane bilježe dobre rezultate, rješavajući mnoge probleme, a prihvatajući da intenziviraju svoje pregovore", dodao je Ross. On je ovom izjavom aludirao na susret između palestinskog lidera

Yassera Arafata i premijera Baraka u Ramallahu koji je završen odmah nakon izjave Dennisa Rossa. "Na kraju su se dogovorili da se pregovori nastave u Washingtonu", izjavio je američki diplomat. "Cilj je postići okvirni sporazum što je prije moguće s tim da se pitanje definitivnog statusa riješi do 13. septembra", nastavio je Ross.

Mostar: ODGOĐENA DONATORSKA KONFERENCIJA

Sarajevo, 8. marta (BHP) - Svjetska banka obavijestila je danas Grad Mostar i partnere u projektu rekonstrukcije Starog mosta da je zbog sigurnosne situacije odgođena donatorska konferencija koja je trebalo da se

održi od 7. do 9. marta. Kako se navodi u poruci Svjetske banke odluka je donesena zajedno sa Gradom Mostarom te partnerima uključenim u taj projekt.

"SUPERUTORAK" U KALIFORNIJI

San Francisko, 8. marta (BHP) - Kalifornijski glasači usvojili su zabranu homoseksualnih brakova i kažnjavanje maloljetničkog kriminala - što bi moglo dovesti do uvođenja smrtnih kazne za neke 14-godišnje kriminalce - u okviru liste državnih prijedloga na glasanju na tzv. "superutorku", javljaju agencije. Mjera kojom se dopušta kockanje u stilu Las Vegasa u kasinima u indijanskim

rezervatima također je usvojena, dok su dva prijedloga koji bi dali potrošačima široke ovlasti da traže osiguranje od kompanija odbijena nakon što je industrija osiguranja porazila svoje protivnike plaćanjem desetaka miliona dolara. Proces glasanja u Kaliforniji redovno predstavlja mišljenja glasača te države o svemu - od temeljne socijalne politike do pitanja bankarskih kredita.

Banja Luka: PRES-KONFERENCIJA WOLFGANGA PETRITSCHA

Banja Luka, 8. marta (BHP) - Visoki predstavnik u BiH Wolfgang Petritsch izrazio je danas u Banjoj Luci nezadovoljstvo povratkom izbjeglih i raseljenih osoba u Republiku Srpsku, odnosno provedbom imovinskih zakona u tom entitetu. "Ministarstvo za izbjegle i raseljene osobe u Banjoj Luci ima podatak da je manje od šest posto podnesenih zahtjeva za povrat privatne imovine riješeno, kao i samo jedan posto stanova u društvenoj svojini", rekao je Petritsch dodavši da bi provedba imovinskih zakona ovim tempom mogla trajati 15 godina, što je

ne prihvatljivo. On je na pres-konferenciji istaknuo da nije zadovoljan radom srpskih predstavnika u zajedničkim bh. institucijama, dodavši da ipak postoje ljudi koji se zalažu za efikasan rad. "Ukoliko se srpski poslanici protive reviziji Dejtonskog sporazuma, kantonizaciji RS i slično, oni to mogu najbolje pokazati radom u zajedničkim organima, gdje će poštovati odredbe Dejtonskog sporazuma", istaknuo je Petritsch, naglasivši da blokada rada Parlamenta BiH nije dobra, "jer je to upadanje u zamku ekstremista".

Po njegovim riječima, opstrukcija rada zajedničkih organa dolazi i od pojedinaca iz druga dva naroda u BiH. Ponovivši osudu posljednjih izjava predsjedavajućeg Predsjedništva BiH Alije Izetbegovića, Petritsch je rekao "da su i mnogi Bošnjaci nezadovoljni njegovim hušakčkim izjavama. To je meni dovoljno." Petritsch je izrazio punu podršku vladi Milorada Dodika, dodavši da su unutrašnja previranja u Koaliciji "Sloga" i izlazak Socijalističke partije RS iz te koalicije bili kontraproduktivni za napredak i prosperitet RS.

TELOPTIK KUPIO HOLIDAY INN

Sarajevo, 8. marta (BHP) - Sarajevska firma Teloptik uskoro će biti većinski vlasnik hotela Holiday Inn. Kantonalna agencija za privatizaciju objavila je danas njihovu ponudu koja je pristigla na tender za kupovinu tog hotela. Agenciji je pristigla još jedna ponuda bez šifre koja nije bila formalno ispravna pa se nije pristupilo vrednovanju. Teloptik je ponudio 15 miliona KM za otkup 51 posto državnog kapitala Holiday Inna, a početna cijena iznosila je 24.422.808 KM. U ponudi Teloptik se obavezao da će zadržati postojeću djelatnost i u roku od jedne godine proširiti poslovanje na srodne djelatnosti. Ponudio je i upošljavanje 60 novih i zadržavanje 248 radnika koji su u radnom odnosu, kao i reguliranje njihovog statusa ugovorima o radu. Teloptik predviđa nova ulaganja, vrijedna četiri miliona KM, za obnovu i modernizaciju hotela. Direktor Teloptika Nedim Čaušević novinarima je rekao da nema iskustva u hotelijerstvu, ali da firma ima tim stručnih kadrova koji će ovaj poslovni poduhvat učiniti sigurnim i unosnim. Teloptik posluje deset godina i ima tri firme kćerke.

GENERALNI DIREKTOR RTV FBiH - VLADIMIR BILIĆ

Sarajevo, 8. marta (BHP) - Vijeće RTVFBiH danas je za generalnog direktora izabralo Vladimira Bilića, a Fahrul Balvanovića za zamjenika generalnog direktora te televizije. Vladimir Bilić, diplomirani novinar iz Sarajeva, rođen je 1953. godine u Sarajevu. Tokom radnog vijeka obavljao je različite novinarske poslove. U Radio Sarajevu 202 započeo je kao volonter još 1974. godine, a dvije godine poslije zasniva i radni odnos. Na Radio Sarajevu obavlja novinarske, ali i poslove urednika i urednika redakcije. Jedno vrijeme radi i na TV SA-3 i to kao zamjenik urednika cijelog programa. U prvoj polovici devedesetih na TV Sarajevu i TVBiH radi kao urednik, urednik redakcije unutarnje politike, glavni i odgovorni urednik TVBiH te kao član Poslovnog odbora. Nakon 1995. godine je, u svojstvu glavnog i odgovornog urednika, angažiran na Radio postaji Vrhbosna. Fahrul Balvanović, dipl. ing. Elektrotehnike, rođen je 1942. godine u Banjoj Luci. Čitav radni vijek je vezan za RTV Sarajevo, odnosno RTVFBiH, prateći sve njene razvojne faze u zadnjih 30 godina i sazrijevajući zajedno s njom. Danas obavlja dužnost tehničkog direktora TVBiH. U izjavi za BHP Bilić je kazao kako prvo treba da se izabere nadzorni odbor FRTV. Tek kada se ustoliči predsjednik koji će razgovarati sa direktorom i zamjenikom o daljnjem radu, moći će reći nešto više. Rokovi su kratki jer od 15. maja bi trebalo početi emitirati na oba kanala, radiju i televiziji. Prioriteta nema, potrebno je paralelno raditi i na radiju i televiziji. Posla će biti, a uz kvalitetne saradnike nadam se da će se uspostaviti kvalitetan radio i TV program. Problem je odabrati sve urednike i ostale kadrove koji će raditi. Kreće se od nule, kazao je Bilić.

BN RADIO

SEVDAH

Svake subote od 5pm do 6:30pm
Na talasima 1380 AM

Telefoni: 212-722-2855
212-421-6698
212-721-6107

Fax: 212-860-2619

Potresna priča Ahmeta Ališah (3)

NE MOŽE SE VIŠE ŠUTJETI

Ekskluzivno, samo za SabaH, prvi put u javnosti, priča čovjeka koji je preživio šest hrvatskih logora, da bi na kraju pronašao spas i sigurnost. Koliko je uopšte, ljudski organizam spreman da izdrži potvrđiće priča o nezamislivom teroru hladnokrvnih ubica izašlih iz svih okvira ljudskog razuma i pameti. Životna priča preživjelog logoraša na našim stranicama samo je dokaz više ljudske izdržljivosti i nadasve čelične volje za životom i opstankom

Razgovor vodila: Elvedina TUCAKOVIĆ

- Slijedili smo tako tu dvojicu i polahko umirali od straha. Ne stidim se to priznati, jer znalo se kakva je vojska bila HVO. Adem je išao za mnom, a svkao malo gurali su nas kao da im se strašno žuri.

Prešli smu ulicu, zatim pored autobuske stanice, preko željezničke pruge, te prošli zgradu Kotexa da bi smo konačno stigli pred policijsku postaju. Uveli su nas unutra i već u hodniku, onaj policajac koji je vodio mene valjda željan krvi, udario me pesnicom u predjelu nosa tako da mi je odmah krv potekla. To mu se valjda učinilo malo pa me udario još četiri - pet puta nogom u predjelu bubrega i dok sam se ja previjao na podu ne znajući još šta me zapravo snašlo on se smijao. Trebalo mi je bar pet minuta da se saberem i ustanem. Adem je takođe dobio batina, i on kao ni ja nije dobio nikakvo objašnjenje zašto to rade. Pozvali su me u jednu prostoriju gdje mi je neki od njih, pretpostavljam šef smjene ili komandir naredio da izvadim sve iz džepova i stavim pred njega na sto. Uradio sam kako mi se rečeno i povadio sve što mi se u tom trenutku našlo u džepovima. Ubrzo se pred tim policajcem našao moj pasoš, uredni papiri i viza kao i 16.200 DM na šta su njegove oči pohlepno zasjale, a licem mu se razlio pobjednički osmijeh.

- Ha, balijo, ti kren'o s ovim parama svojima...cccc- zacoktao je jezikom i podsmješljivo me pogledao. - Ali neće moći, neće... Na te riječi pokupio je pare i i sklonio ih negdje u ladicu stola, a ja se nisam usudio ni da progovorim. Mislim u sebi, ako i uzmu pare pa me puste, opet će dobro biti, ali nisu. Izašao je iz prostorije da bi se samo nakon par minuta vratio još smrknutiji nego je bio. Uzeo je moj pasoš sa stola i pogledao me pogledom koji da je mogao ubiti, ja sad ne bih bio gdje jesam.

- Imao si pasoš balijo, sad ga više nemaš. Je li ti jasno?

- Rekao sam da jeste, poprilično tiho, na šta me on počeo bjesomučno udarati ne birajući mjesta. Tražio je, uz pogrđne psovke upućene predsjedniku Aliji, državi i porodici, da ponovim glasno i jasno da sam razumio. Od jada sam vikao iz sveg glasa da mi je jasno. I sad se sjećam njegovog lika, bio je srednje visine, crnokos i nije štedio udarce. Ubrzo poslije toga, stavili su nam lišice na ruke, jer i Adem je prošao isto kao i ja, i

izvode nas u dvorište zgrade gdje kako sam mogao uočiti, još oko 50-60 Bošnjaka što ljudi, što žena i djece. I oni su bili iste sudbine kao ja i Adem, a šta je poslije s njih bilo ne bih znao reći, jer mene i Adema odvoze kombijem tzv. policijske marice u nama tad nepoznatom pravcu. U kombiju smo zatekli 12-14 mladića i jednog starijeg čovjeka kako sjede zbijeni kao sardine u tom malom vozilu. Vrućina je bila nesnošljiva, a između nas i vozača mreža koja ih je trebala zaštititi od našeg eventualnog napada i pokušaja bijega.

Ovdje Ahmet zastade i pomalo ironično se osmijehnu. Odmahnu glavom kao da rastjeruje nesretne misli i pogleda negdje sasvim daleko.

- Da smo ih i mogli napasti kud bi smo mogli bježati. Pa, uhvatili bi nas za manje od 24 sata, a onda bi nam se znalo. Vozili su nas uz zavijanje otužne policijske sirene, a gdje, to je samo dragi Allah znao. Tiho smo šaputali razgovarajući među sobom. Tako sam saznao i imena nekoliko od njih. Mladić od 18 godina plak'o je kao malo dijete i ime mu je bilo Palislamović Samir iz Ključa, drugi je bio Galić Abdulah (30) iz Tuzle, zatim Kurtović Esad (35) iz Foče, Serhatlić Muharem (18) i Serhatlić Zijo (20) i Selmanović Ramo (35) iz sela Kamenica kod Teslića. Neki su od njih bili uhapšeni u Splitu, neki u Trogiru, a bilo ih je uhapšenih i u Makarskoj. Vozili smo se oko 5-6 sati bez vode i hrane po užasnoj žegi da bi se konačno zaustavili na granici RBiH i RHrvatske gdje su nam naredili uz psovke i vrijeđanja da izađemo iz vozila. Primijetio sam tablu sa natpisom Kamensko, bilo je tu i nekoliko konterjnera, šlepera i civilnih auta. Postrojili su nas, a nekoliko "najhrabrijih" Tuđmanovih bojovnika potrcalo je da nas tuče. Udarali su nogama, palicama, šakama i ni sam više ne znam čime sve valjda da nam daju do znanja čija je vlast i da su dobro podučeni. Jedna policajka, žena od oko 25 godina starosti, u želji da se istakne pred kolegama muškarcima, skinula je cipelu sa potpeticom i njome jednog po jednog onako oborene na zemlju i premlaćene udarala po glavi. Mi kao snoplje ležimo, krv suda i samo čekamo na Azrailov znak, valjda se nadamo smrti koja bi u tom trenutku čini se bila bolja od života. Ponovo nam narediše da se popenjemo u kombi i voze nas oko dvadeset minuta do grada Duvno

kojemu su oni promijenili ime u Tomislav Grad. Dovezoše nas pred jednu zgradu u samom centru grada, za koju smo kasnije saznali da je bio napušteni samostan. Bila je to stara, orušena zgrada

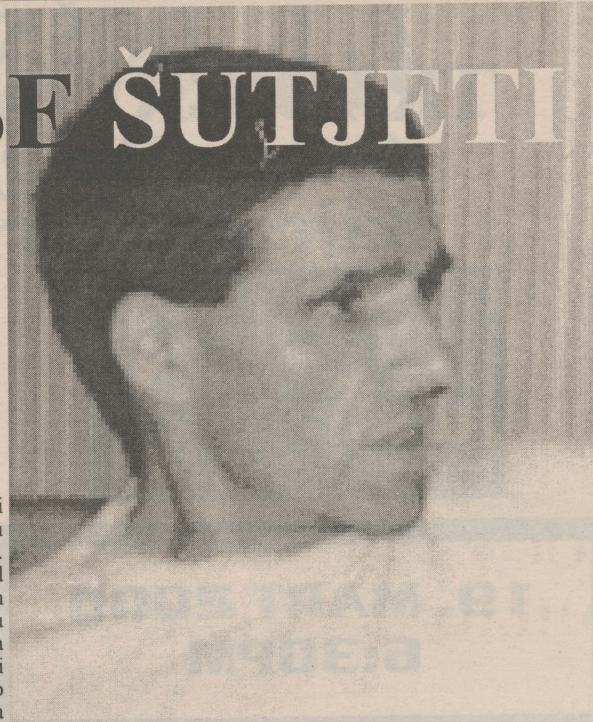
sa velikim hodnikom, mnogo prozora i sa 4-5 prostorija u prizemlju i još toliko na spratu. Istjeraše nas napolje, a mi nismo u stanju ni da hodamo kako Bog zapovijeda, te opet kroz spalir hrvatskih pobješnjelijh bojovnika. Morali smo polahko koračati kako bi nas svi mogli udariti čime i kako žele, a vjeruj mi, nisu nimalo štedjeli ni opasne ni kundake od pušaka. Znali su naši bubrezi i leđa najbolje. Utjerali su nas zatim u hodnik te polulijevo u jednu prostoriju koja je bila provizorno pregrađena mrežama od armature i tako sa četiri manje prostorije ličila na kaveze za životinje. Tu zatičemo oko 40 muškaraca razne starosne dobi koji niti govore niti se miču, samo onako tužni, jadni i isprebijani zure u prazno. Samo jedan prozor bio je u toj prostoriji, a i on zatvoren. Beton i stare zidine pojačavali su hladnoću koja se uvlačila u kosti poput zmije otrovnice. Nas su strpali u te kaveze bez ikakvog redosljeda, kako su htjeli i kud su htjeli. Sa mnim je bilo njih osam, a ni stola ni stolice, pa makar da je kakva greda ili drvena ploča bila na podu, čak ni to. Spavati se moralo tu na betonu, pa kako ti bude. Mogao si i umrijeti, razboljeti se, vrištati, moliti ali ništa nije pomagalo, jer njima je bilo svejedno za nama. Već su nas bili osudili na smrt. Povjetarac je blago ljuljuškao grane drveća, a tek sitni pupoljci na njihovim granama nagovještavali su nadolazeće vrućine.

Ahmet se sporo nakašlja i potraži maramicu u džepu. Čekala sam da nastavi svoju ispovijest ne žureći se i razmišljajući o svemu što mi je do tada rekao. I pored sveg truda nisam mogla u potpunosti zamisliti slike užasa kroz koji je morao proći. Odjednom, kao da se hladan vjetar probio do mojih kostiju i ja osjetih kako lagano drhturim.

- Je li ti hladno? Možemo mi i drugi put nastaviti s ovim. Obzirno je pitao Ahmet, ali ja sam odlučno odmahnu glavom. Željela sam čuti sve, cijelo moje biće saživjelo se sa njegovom životnom pričom.

- U redu, ali kada se umoriš samo kaži.

Nasmiješio se prije nego je

nastavio sa svojom pričom.

- Nije prošlo ni deset minuta kako su nas tu utjerali kad su se vrata ponovo otvorila, a zvijeri željne izivljavanja na nesrećnom narodu nagrmule unutra. Bilo ih je oko deseterica i počinju nas tući bez ikakvog objašnjenja. Jauci, krv, težak i odvratni smrad, prizori su koji me i dan danas proganjaju kao sjene. Tukli su nas oko jedan sahat da bi na kraju vjerovatno zadovoljeni svojom obiješću izašli uz psovke i vrijeđanja kao što su i ušli. Ostali smo da krvarimo i jaučemo, a za vodu i hranu niko nije smio ni da pita. Nedugo zatim ponovo se otvaraju glavna vrata i novi zatvorenici ulaze, a neke od starih izvode. Kuda, samo je dragi Allah znao. Doznali smo kasnije, da je među bojovnicima koji su nas tukli najgori bio jedan Goran, visok, plav, te jedan zvani Bosanac, zatim Marčeta Ivo star oko 30 godina, a svi su iz jajačke bojne tzv. stacionarane u Duvnu (Tomislav Gradu). Glavni nadzornik tog logora zvao se Miskiće, nadimak Ustaša, a njegov zamejnik Leticia Ivo (29) kao i mnogi drugi čijih se imena na žalost ne sjećam.

Mi, logoraši, bili smo svi isti, isprebijani, izmučeni, a odjeće na sebi gotovo da nismo ni imali. Žed, glad udarci i maltretiranja smjenjivali su se jedno za drugim, a nijednom nismo nazirali kraja. Opet dolaze nakon sat vremena, ovaj put sedam njih tuku nas do besvijesti gumenim palicama, kundacima, nogama u vojnim čizmama, željeznim šipkama i opet isto, odlaze kako su i došli, a nama noć duža od godine. Natjerali su nas da sjedimo na betonu sa rukama iza glave, a ja ne mogu. Kako bih i mogao kad ne osjetim ni vlastitu dušu da je još u meni. Cijeje noći, u kratkim razmacima ponavljalo se isto, tukli su nas, a zatim se povlačili, pa opet dolazili... Kao sjene s drugog svijeta. Niko od nas ne progovara, a ko bi i mogao ne smije. Čekamo tako konačnu osudu. Najgore je tek došlo oko ponoći kada su uveli oko 12 pijanih hrvatskih policajaca koji su nas tako krvnički tukli da smo pomišljali kako je to kraj. Par sati iza ponoći izvode jednog po jednog negdje vani, gdje niko ne

zna, neko se vrati neko ne vrati. Izvode i Adema Čosića, a nakon dvadeset minuta vraća se jadan kao mrtva mačka, isprebijan do kosti. Prozvaše tako i mene, misle valjda da mogu ustati i izaći, a ja sam se vukao kao isprebijan pas četvoronoške nesvjestan zbivanja oko mene. Samo čekam smrt koja bi za mene u tom času značila siguran spas. Uvedoše me u neku prostoriju gdje 5-6 vojnika piju pivo i smiju se kao ludi. Ja ležim na betonu ispod njihovih

nogu nemoćan da se i pomaknem.

- Hoćeš piti, balijo? - pitaju kroz smijeh, a ja prošapćem da neću na šta me jedan od njih udari nogom u glavu da se sve okretalo ispred mene. Isto bi bilo i da sam rekao da hoću. Pitaju odakle sam, kažem iz Turbeta, a oni pitaju šta je to. Ja objasnim da je to moje rodno mjesto, a oni me počesu udarati čim su stigli. Mislio sam podleći ću, kad su dovjica odlučila da sve dovrše tako što su skakali po meni sa stola. Počeo sam učiti Kulhuvalllahu-ehad spremajući se

U SLIJEDEĆEM BROJU:

**Prebacuju nas u Ljubuški
Noćna mora se nastavlja
U Posušju nije ni malo bolje
Natpis u Grudama:
"Dobro došli u noćnu moru"**

za smrt i moleći Allaha dž.š. da me uzme, ali nije. Ostavio me da ispričam sve te strahote i da budem živi svjedok terora koji je malo ljudi izdržalo. Tu sam izgubio svijest, da bi se nakon sat vremena ponovo probudio među ostalim logorašima. Jaučim na betonu i dozivam u pomoć a kroz sumgalicu svijesti čujem ostale kako mi govore da šutim. "Šuti bolan Ahmete, hoćeš da se opet vrate!" Ali džaba, ja onako izhavan i ispaćen, još valjda i pod temperaturom samo vičem i hoću vode, ali nema. Ne daju krvnici ni kapi. U tome polahko i svanjava... - Znaš, oni su mislili da će nas moći sakriti od javnosti, ali Allah je htio drugačije. Krili su nas kasnije i od Crvenog krsta, ali slabo im je to pomoglo. Nas je Allah ipak spasio, ali o tome drugi put, molim te... Ne mogu više, sve me boli, a moram i na terapiju.

Uzdah mi se oteo iz grudi, dubok i bolan tako da mi se učinilo srce će mi pući, ali nije. Pogledala sam u Ahmeta i shvatila da plačem. Suze su se polahko kotrljale niz moje lice.

F. K. BOŠNJAK ORGANIZUJE TRADICIONALNO BAJRAMSKO *Svi za Bošnjak - Bošnjak za* Bajram Šerif Mubarek

**19. MART 2000
6:30PM**

**VELIKA SALA
CRYSTAL PALACE**

Uz bogat kulturno-umjetnički program, vrijedne nagrade i bajramluke vijernih
nam sponzora - uživajte i veselite se uz JASMINA MUHAREMOVIĆA a uz
pratnju orkestra "VESELI PLAVOGUSINJANI" i nezaobilaznog
MIRSADA - MIKIJA KOLENOVIĆA

Islamic Unity & Cultural Center
Play-Gunshe of New York Inc.
31-33 12th Street, L.I.C., NY 11106 USA

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN!

U Ime Allaha Milostivog Samilosnog

Draga braćo i sestre Es-selamu alejkum i
Kurban Bajram Mubarek Olsun!

Koristimo ovu priliku da vam čestitamo nastupajuće mubarek blagdane Kurbanškog
Bajrama, koji ove godine pada u četvrtak 16 marta. Bajram namaz će se ove godine klanjati u
dvije ture od kojih prva tura počinje sa klanjanjem u 8 sati, dok druga će početi sa klanjanjem u
9 sati ujutro inša'Allah.

Oliče ovog Bajrama je Hadž, 'sveislamski kongres' u Mekki. Molimo Dragog Allaha
dz. š. Da ovogodišnje hadz bude makbul svim muslimanima svijeta a posebno našim
Njujoršanima Ragipu, Fahriji, Suadu i Kemalu. Simbol ovog Bajrama je i klanje kurbana, pa
ako ste u finansijskoj mogućnosti onda izvršite svoju obavezu prema svom Gospodaru Allahu
dž.š.

-Kurban se može poslati u Čečnju po cijeni od \$ 50 dollara, (biće zaklan inša'Allah u
Australiji) ili za naše Medrese u Bosni po cijeni od \$ 125 dollara. A ako hoćete Kurban zaklati
u New Yorku prijavite nam se dan uoči Bajrama. Kurbane treba obezbijediti najkasnije do 15-
tog uplatom kod nekoga iz odbora naše islamske zajednice u Njujorku.

Želimo da skrenemo pažnju da se Kurban ne može odužiti davanjem u dobrotvorne
svrhe, nego se Kurban mora zaklati, najkasnije do ikindije trećeg dana Bajrama.

S'obzirom da je Zul-Hidže zadnji mjesec u hidžretskoj godini čestitamo vam i dolazeću
1421, novu godinu koja pada 6-tog Aprila ove godine, i nagovještavamo nove kalendare.

Još jednom u ime Savjeta i članstva naše islamske zajednice čestitamo vam naš veliki
blagdan uz apel za saradnju i da izmirite vaše članarine za ovu godinu. Allah vas blagoslovio!

Uz mahsuz selame,
SAVJET ISLAMSKE ZAJEDNICE

MOJ MOSTARU PODIJELJENI

Čitajući "SabaH" osjetila sam potrebu da u ovoj, od čitalaca dobro prihvaćenoj novini, napišem po nešto o mome gradu koji i danas, na početku 21. vijeka, jedva opstaje boreći se sa debelim nevidljivim zidom podignutim još u mjuu 1993. godine. Bulevar narodne revolucije, nekadašnja žila kucavica predivnog grada na Neretvi, danas je samo jedna tmurna, izrovana, slabo osvijetljena i puna ruševina ulica koja svojim prizorom podjesca da su rat i ratna razaranja tu negdje iza nas. U ratu linije razdvajanja između Armije BiH i HVO-a u miru granica između zapadnog i istočnog dijela ovoga nesretnog grada. Zapadnog u kojem danas živi većinsko hrvatsko stanovništvo i istočnog u kojem danas živi većinsko bošnjačko stanovništvo.

Stara gradska jezgra

Prije svega treba pojasniti kako nastadoše ove dvije vještačke tvorevine. Naime, s početka rata 1992. godine mostarski Srbi su se masovno iselili iz Mostara odlazeći prema istočnoj Hercegovini, Srbiji ili mnogo dalje. Vrlo mali broj srpskih porodica ostao je da i dalje živi sa svojim sugrađanima. Bilo im je teško, mnogi su hapšeni od strane HVO-a i HOS-a, ali ostali su. Početak '93. godine nije obećavao ništa dobro, očekivalo se nešto loše, ali niko, pa čak ni najveći pesimisti nisu mogli ni pretpostaviti kakvo zlo čeka Mostar. I puklo je, 9. maja u ranu zoru Mostar doživljava tregediju kakvu je doživio malo koji grad u BiH. HVO potomognut hrvatskom vojskom preduzima "akciju širokih razmjera" kako su je oni nazvali a odnosila se na totalno uništenje mostarskog bošnjačkog stanovništva. Bošnjačko stanovništvo se istjeruje iz kuća i stanova sakuplja na mnoge druge ili se protjeruje u Hrvatsku a odatle u bijeli svijet.

Protjerivanje bošnjačkog stanovništva nastavljeno je cijelo ljeto, jesen i zimu a ljudi su protjerivani u istočni dio grada koji je nakon 9. maja postao jedna užasna ruševina sa ogromnim brojem protjeranih ljudi iz Stoca, Dubrava, Čapljine, Počitelja i naravno iz njegovog zapadnog dijela. Procjenjuje se da je u tim mjesecima samo iz Mostara protjerano i pobijejno preko 35.000 ljudi. I tako s jedne strane Mostar trpi ubijanja, pljačke, protjerivanja i s druge strane razaranja iz svih oružja i oruđa kojima je HVO i te kako bio dobro snabdjeven. Plan Hrvatskog vijeća obrane je bio doći do Neretve i tako podijeliti Mostar koji je ve' tada ibo bez svih mostova osim starog mosta koji je već bio načet, ali preko njega se moglo prelaziti sve do njegove

STARI MOST

**Neretvo rijeko sporije hodi
sačuvaj sjenku Staroga mosta
kad moru dođeš Svijetu reci
Most u našim srcima osta.**

**Mostovi nisu okovi rijeka
oni su ukras ljudi uz nju
dokaz da su neimari
bili tu, bili tu**

**Kamen po kamen od naših srca
mi ćemo opet sazdati most
mojoj će majci biti ko mjesec
a barbarima u grlu kost.**

Hamza VIŠĆA

smrti 9. novembra 1993. Međutim, plan HVO-a je pobrkala mostarska mladost boreći se do posljednjeg daha i linija ostade na Bulevaru. Zapadno od Bulevara bošnjački stanovi i kuće, kao u ostalom i srpski naseljavaju Hrvati iz zapadne Hercegovine, Konjica i Jablanice mada njih niti je ko tjerao niti su napustili svoje kuće i stanove. Uglavnom u Mostar su se naseljavali mladi sa porodicama a u njihovim matičnim selima i gradovima ostajali su stariji ljudi. I još da napomenem da je taj dio grada cijelo vrijeme imao struju, vodu, hranu, otvorene prodavnice, slobodnu komunikaciju sa Hrvatskom itd.

U istočnom dijelu grada tada je bio pakao. Dnevno je na grad padalo stotinama i hiljadama granata, snajpere i sitnije oružje niko nije ni brojao. UNPROFOR je kasnije dao podatak da je za tako kratko vrijeme, na Mostar palo preko 130.000 grana, mislim da ni taj podatak nije tačan s obzirom da je u dnevnim izvještajima UNPROFOR-a često stajalo da je dan u Mostaru bio neobičajeno miran a mi u dimu i vatri, ali naše informacije, msilim na mostarske novinare, nisu mogle često ni da se pošalju a jedinu komunikaciju sa svijetom uspostavljali su radio amateri čija antena bi redovno bila meta minobacačima i VBR-ovima sa zapadnih brda. Istočni dio je već poslije avgusta 1993. počeo ostajati bez hrane, humanitarna pomoć je bila samo misaona imenica a struju smo gledali samo noću u preosvijetljenom zapadnom dijelu, u istočnom su pravljene uljarice ili naftarice, voda je bila na cisternama koje su bile redovna meta granatama, život se odvijao noću, dženaze takođe isključivo noću. U takvom paklu ostali su da žive samo oni koji niti su imali gdje niti su mogli otići. Mnoge hrvatske porodice koje su

ostale u istočnom dijelu grada odlazile su uz pomoć UNPROFOR-a, tačnije Španskog bataljona ili u zapadni dio ili dalje. I tako istočno do Bulevara nastade dio grada sa većinskim bošnjačkim stanovništvom.

Dolaskom Evropske Unije i njenog prvog čovjeka Hansa Košnika u julu '94. podjela grada je yaključana, ostadoše zapadni i istočni dio Mostara. I dan danas skoro šest godina nakon potpisivanja sporazuma u Washingtonu o prestanku sukoba između Armije BiH i HVO-a, Mostar je podijeljen i kao da je to normalno, kao da je normalno da u jednom tako malom gradu postoje i Sveučilište i Univerzitet i Klinički centar i Medicinski centar i Vodovod zapadni i Vodovod istočni i sve škole i osnovne i srednje puta dva, i sve puta dva samo siromaštvo i bijeda puta stotinu.

Pitam se do kada će tako Mostar moći izdržati, hoće li ljudi morati sačekati da se svi stranci obogate obavljajući "važne" funkcije u tome gradu, odlazeći punih džepova ostavljajući status quo. Hoće li ljudi morati sačekati da se domaćim hadžijama ogade siromašni hadžiluci sa dvije tri ulice pa da se prestanu smjenjivati na glavnim funkcijama koje im funkcionišu samo u svome hadžiluku, preko Bulevara ne pitaš se hadžija. Na papiru je sve drugačije, onome ko slabo poznanje tamošnju situaciju čitajući gomile beznačajnih spisa čini se da sve funkcioniše. Međutim u stvarnosti je sasvim drugačije. A kada će se Mostarci protjerani 1993. vratiti u svoje kuće i stanove o tom po tom. I još mnogo, mnogo pitanja na koja niko još ne može ili ne želi dati odgovor. A hoće li Mostar moći sve to izdržati???

Dinka JELIN

NE ZABORAVNA IMENA BOSNE: Austrijanac Martin Fisher

MARTIN FISHER-Drugi s lijeva

Stotine hiljada ljudi nastanjenih danas u raznim dijelovima svijeta i onih koji se udomišu u različitim regijama Bosne, da iznova formiraju život, nikad neće zaboraviti velikana-humanistu bosanske ratne drame, gospodina Martina Fishera. Njegov lik i djelo stradalnika, u njihovom neizbrisivom sjećanju. Pružio im je nadu i ruku spasa upravo onda kada su nastajali i skončavali, kada im je život postao jeftin, kada su se u grču opražali od svega što im je bilo blisko i drago.

Malo je gradova u Bosni i Hercegovini, od Save do Mostara, od zapadnih do istočnih granica koji nisu čuli za ovog velikana novije bosanske historije. Rizikujući stotine puta svoj vlastiti život ulazio je u ratne obruče, u okupirane bosanske gradove, izvlačio stare i iznemogle, djecu i bosansku mladež, smještao ih na sigurno, a onda se ponovno vraćao da iz grolta smrti spasi još koji život. Još sredinom devedeset druge Austrijanac Martin Fisher stavio se na čelo njemačke humanitarne orgnaizacije "Preživjeti zimu" i počeo savršeno organizovanim konvojima spasavati bosanski narod, prvenstveno muslimane i Hrvate, iz područja koja su najviše gorjela ili imala "crne" tenzije. U susjednoj Hrvatskoj postavio je prihvatne centre, iz kojih je Bosancima "štancao" doturao izlazne garantne papire, a po izlasku konovja u njih smještao sve one koji nisu sami mogli naći bilo kakav nužni smještaj, da bi ih potom uputio na prethodno pripremljena odredišta u "treće zemlje". Nakon godinu dana aktivnosti ova organizacija i njen velikan Martin Fisher spasili su preko 50.000 ljudi iz Bosanske Dubice, Bosanskog Novog, Bosanske Gradiške, Prijedora i Bosanske Kostajnice. Kako je rat tada pojačao svoj intenzitet u Bosni i Hercegovini Fisherova orgnaizacija je dobila novo ime "Krieg Uberleben" ("Preživjet rat") i svoje djelovanje proširila na šire područje Bosne, obuhvativši regiju Banja Luke i veliki broj gradova u smjeru Mostara, gdje je njegov spas postajao nezamjenjiv. Za više od pet godina djelovanja gosp. Fisher i njegova organizacija spasili su preko stotinu hiljada

ljudi. Po izlasku iz ratnog okruženja kod njega su bez dodatnog opterećenja pojeli svoj prvi zalogaj, osjetili slobodu i dobili šansu da pronađu svoje bližnje i sa njima ostvare prvi konatakt. Sa Fisherom su mnogi naučili prve riječi njemačkog ili engleskog jezika, ali je i on više nego dobro ovladao bosanskim. Upoznao je muslimanske običaje i u svojim prihvatnim centrima obezbjedio adekvatnu ishranu za cijelo vrijeme rata. Nikad bosanski prognanici neće zaboraviti Ivanić Grad, Novsku, gdje su prvi put od kad se osjetije živim i slobodnim mogli opet planirati život i neku budućnost.

Humanitarna orgnaizacija "Krieg Uberleben" i njen velikan Fisher spasavajući ljude pružali su im uvjerenje i nadu da će se, kad rat završi, uz njihovu pomoć opet vratiti na svoje. I upravo se takvo nešto, po završetku rata, mnogima i dogodilo. Gospodin Fisher je opet sa svojim vozilima, često i lično, vraćao prognanike u Sanski most, Bijač, Bosanski Petrovac. Nesalomljiva energija i sanaga skoro pedesetogodišnjeg šarmantnog Austrijanca, sa jakim naočalima, vraćala im opet onu potrebnu snagu - da nastave život, gdje je skoro stao. Dobio je Fisher brojna priznanja Bosanskih klubova širom Evrope, iz Wiena, Kelna, Hanovera, od pojedinaca i grupa. Ali njegovo najveće priznanje ostaje ljubav u srcima stohiljadite skupine ljudi koje je spasio i pružio im novi život dosotjan čovjeka.

Možda za istoriju ostaje pitnaje za čije ime i u ime koga je radio ovaj veliki humanista. Sigurno je jedno da je svojom istančanom humanošću dao najveći prinos humanizmu što ga je ljudski um u uslovima krvave bosanske drame, mogao zamisliti. Za mnoge je postao veći od najvećih, i kad ga susretnu suze radosnice neizostavno umiju njihovo lice. Neka dugo i sretno poživi velikan, humanista, gospodin Martin Fisher, ma gdje danas bio. Jednog dana sretna zemlja Bosna, uz sjećanje na velike ljude iz teških vremena, sjetit će se i ove bosanske ratne legende i njenog protagoniste.

Zijad BEĆIREVIĆ

GOSPODINU - UDRUŽENJIMA - BRATSTVIMA

U znaku poštovanja drage nam vjere islama, a u spomen i zahvalnost svim našim precima, ljudi dobre volje Gusinja i Plava, pokrenuli su akciju izgradnje nove džamije u centru Gusinja. Kao svaka druga, i ovo moderno zdanje je kapitalan doprinos svim našim budućim naraštajima u cilju njihovog identiteta, postojanosti i sloge. Inicijativni odbor vam se u ime toga obraća da svojim učešćem i plavsko-gusinjskim merhametom date snagu ovoj akciji. U prvom krugu akcija je uspjela prikupiti \$100.000, ali je predračunska vrijednost izgradnje nove džamije cirka \$200.000. Vaše učešće, vaši kabul kurbani, vaša dobra volja su potvrda ljubavi prema narodu Plava i Gusinja i nešem kraju.

Vaše cijenjene priloge - kabul kurbane možete dostavljati:

1. NA BAJRAMSKOJ ZABAVI 19. MARTA OD 6 ČASOVA NA ADRESI:

Orion Palace

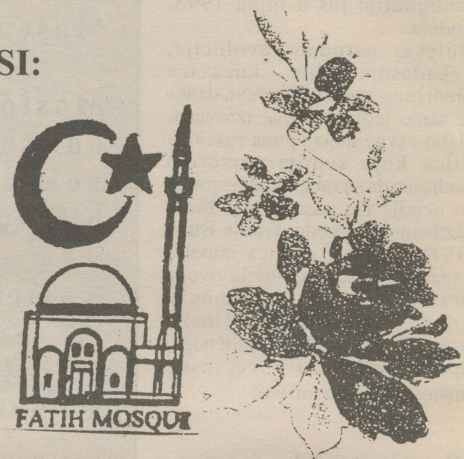
2555 MCDonald Ave.

Brooklyn, N.Y.

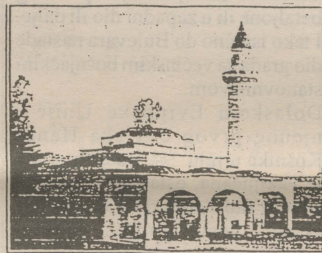
2. PICERIJI SABAH koja se nalazi na adresi 30th Ave. 34th Street Astoria, N.Y.

3. BELLA ADELINA'S , Skendo Radončić

4. SKALINADA , Aver Šilković Bronx, NY

Sa poštovanjem i zahvalnošću Organizacioni Odbor "Nove džamije" u Gusinju

MERCANTARI ALL STAR

Meat & Grocery **Cafe**

565 East 187th St.
Bronx, N.Y. 10458

Tel: (718) 562-4234

POSJETITE NAS
I UVJERITE SE
U ASORTIMAN I
KVALITET
NAŠE ROBE

* SUHO MESO
* DOMAĆI SUDŽUK
* SVJEŽE MESO
* ČEVAPL...
I JOŠ MNOGO
RAZNOVRNIH
PROIZVODA

**2328 ARTHUR AVE. BRONX,
NY 10458 (718) 367-2641**

DOMAĆA KUHANA JELA
* JELA SA ROŠTILJA
* JAGNJEĆE PEČENJE
* RIBLJI SPECIJALITETI
VI. INNE REČKOVIĆ

Naša posla TRESE SE GORA - RAĐA LI SE MIŠ?!

- Hajde novinaru, navrati na kahvu. Treba nešto da pišeš. Nešto o čemu si već pisao...

To nam govori putem telefona dobar poznanik. No, kada je počeo "govoriti za novine" zamolio je da njegov identitet zadržimo u tajnosti.

- Ma ne, uopšte me nije strah. Nemam čega da se bojim. Ja svoj hljeb pošteno zarađujem...

- A o čemu je riječ?

- O američkom novcu i našoj demagogiji...

Ko na ovakvu konstataciju ne bi reagovao ako je zbilja radoznao kao što su radoznali novinari?!

Kada smo stigli, čovjek fino na sto rasprosto novine.

- Evo SabaH-a od 17. decembra 1999. godine. Evo teksta na drugoj strani bez naslova. Pisali ste o osnivanju Bosnian Community Center. Lijepo ste napisali da Amerikanci daju novac da očuvamo ono što smo u sebi i svojim mislima donijeli iz Bosne i Hercegovine. Još ste ljepše zaključili svoju informaciju: "Bilo bi najgore ono - AMERIKANCI DAJU ŠANSE I MOGUĆNOSTI A MI IH NE ISKORISTIMO!!!"

- I u čemu je problem?

- Pa upravo u tome što se dolari koriste a rezultata nema...

- To i ja znam. Međutim, startovalo se, već je skoro tri mjeseca, pogrešno...

Sagovornik i novinar, naizmjenično "prekidaju" misli i riječi jedan drugome.

- "Izabran" je profesionalni rukovodilac Bosanskog centra a onda taj rukovodilac bira članove nekakvog Savjeta Centra. Trebalo je valjda okupiti nas iz BiH pa da mi izaberemo 15 "uglednih građana" a oni onda da odlučuju koga između sebe da biraju da rukovodi...

- Ovo je Amerika i oni koji daju novac određuju ko će tim novcem da raspolaže - pokušava novinar.

- E, vidite, klan zaposlenih iz BiH u Centru za izbjeglice, dao je podršku sada izabranoj ličnosti a usprotivio se izboru druge koja nije u tom klanskom društvu. Ono što mene podstiče na ovu kritiku jeste igra sa davaocima novca. Amerikanci ne znaju ni naš jezik niti našu demagogiju.

Sagovornik pred novinara "razastre" Weekly Review. Pokazuje jednu čitavu stranicu u vrhu koje piše: Bosanske vijesti na jednoj a na drugoj polovini, Bosnian News.

- Ovo su besplatne novine u kojima i Vi i ja možemo zakupiti prostor i objaviti ono što želimo. Znači - oglasne ili reklamne novine.

- To je sasvim OK. Objavljen je program Centra bosanske zajednice...

- Tačno. Ali, taj preopširni i za oko prebogati program, samo je čista demagogija. Evo vidite pod N, Ameri ne pišu pod rednim

brojevima nego po abecednim znakovima. Pod tim B na našem jeziku napisano je: Očuvanje kulturne baštine (folklorna sekcija. Noći gradova...) Na engleskom, to isto napisano je ali konkretno navedeno "Mostar Night". Znači, za Amere - konkretno a za nas, čiji bi trebao biti Klub, uopšteno. I inače, sve je uopšteno...

- Predviđeno je "donošenje kratkoročnog programa"...

- Da! da! i dugoročnog programa. I upućen je poziv za angažovanje volontera. Naročito studenata i srednjoškolaca. Pitam ja Vas - ko je lud da radi volonterski ako zna da je rukovodilac Kluba pristojno plaćen? Po meni, novac koji su izdvojili američki prijatelji trebalo je isključivo koristiti za finansiranje aktivnosti. Mi smo mogli za rukovodioca izabrati onoga koji će djelovati bez naplate svoga rada...

Čovjek opravdano misli da je novac trebalo izdvojiti za nabavku ili izradu "sijaset jedan" odjeće i obuće za "folklornu sekciju".

- Vidim nigdje nije pomenuto osnivanje dramske, literarne, naučne i drugih sekcija. Predviđen je folklor jer svi znamo, ako ništa, igrati u kolu. Na čemu će nam svirati svirači, ako ih bude, o tom po tom. I još nešto novinaru; više od polovine objavljenog programa je "dupliranje kapaciteta", kako smo nekada govorili. Izbjeglički Centar ima sličan program svoga profesionalnog djelovanja...

- Već je pri Bosanskom centru počela sa radom škola engleskog za starije osobe...

- Tim starijim osobama niko nije zabranio da pohađaju redovnu nastavu pri Centru za izbjeglice.

- Zbrinuta je jedna nepokretna starica a obezbjeđeno je kontaktiranje sa ljekarima onima prema kojima Centra za izbjeglice nema više obaveza jer su duže od godinu dana u Utici...

- To piše a neka je i tačno. Zar to vrijedi više hiljada dolara koji su do sada već utrošeni za "aktivnosti" odnosno, profesionalnu platu?

- I šta očekujete da će se desiti, evo i ako sve ovo pišemo i objavimo? Amerikanci ne čitaju bosanske novine.

- Čitaju u određenim institucijama Amerike. Moja savjest biće mirmija. A i čitaoci SabaH-a su iz BiH. Takvih u Utici ima četiri hiljade. Valjda će još neko postavljati ovakva i slična pitanja. treba u startu ukazati na slabosti. Kasno će biti kada dolara nestane i kada "vuk pojede magarca"...

Mi bi smo mogli još dodati: "TRESE SE GORA - RAĐA LI SE MIŠ?!"

Muhamed KOPIĆ

MEDIJI VLADAJU MIROM I RATOM

Rat u Bosni i Hercegovini, kao i mnogi ranije vođeni ratovi, pokazali su da informativni mediji pedodređuju i određuju događaje, kroje ljudsku svijest, boje savjest. Ratna tehnika se usmjerava na bazi razrađene strategije, u kojoj osnovne konce drže oni koji vladaju medijima, posjeduju informacije. Tako je bilo u ratu, a tako je i u miru.

Apsolutnom blokadom medija i pružanjem jedinstvenih smišljenih informacija stanovništvo Bosne i Hercegovine u periodu dvedesetih i kasnije držano je u posebnoj vrsti "medijske blokade". Gradovi su bili okruženi vojnom silom i medijskim zidom. Zbog toga mnogi dobri sinovi Bosne nisu stali u odbranbene redove, već u kolonu prognanika. Danas Bosna jača svoju medijsku moć. TV sa jačom i sadržajnijom mrežom, više novina i časopisa i na lokalnom planu, usmjerenija filmska tehnika, kompjuterski sistemi do interneta i dalje. Sve to je potrebno da se neutrališu suviše jaki mediji druge strane, koji i sada u miru, pokušavaju, možda još intenzivnije, izjednačiti krivce za

rat u Hrvatskoj, u Bosni, pa i ovaj na Kosovu. A kad su krivice skoro podjednake, onda nije teško uprijeti prst osude u bilo koju stranu.

Svi mediji Bosne i Hercegovine, kao i oni u svijetu kakav je naš SabaH, treba uvijek iznova da pričaju svojim čitaocima ISTINE iz Bosne i ISTINE o Bosni. Drugi svjetski rat je toliko daleko od nas, ali još uvijek dobro prisutan u medijski repriziranim događajima, koji su pomogli brojnim kasnijim generacijama da shvate i prihvate Istinu. Logori rasuti širom Njemačke, Poljske, Jugoslavije, tipa Jasenovac, Aušvic i sada izazivaju jezu i prezir, traže onu tananu nit pjesnički nazvanu "Iskra života". Logori Bosne i Karetermu, Omarske, Dretelja, Manjače... djeluju kao ogromna crna mrlja na nebu, neizbrisivo urezana do svemirskih dubina, kao krv nove svjetske istorije koju niko i nikada neće moći sapirati. Ali to treba reći, po stotinu puta ponoviti, u novinama, filmu, novoj osmišljenoj formi, da se ureže generacijama kao "žig imuniteta". Medijima treba "vakcinisati"

kompletanu ljudsku populaciju protiv "aveti" tipa "njemački fašizam", "srpski fašizam", "ruski fašizam", kao što se vakciniše protiv "velikih boginja", malarije i kuge.

Bosna mora ubrzano koristiti svoje medije da sačuva istinu od propadanja, da otme događaje od zaborava. "SabaH" u New York-u je jedan od malih puteva, puteljaka, kojima se čuva izvorna istina, pričom i slikom, od pojedinaca aktera, preko dopisnika ili kroz žive Bedrine "Maksuzije". Svijet mora o svemu tome više znati. U tom zahtjevu Bosni su potrebni i veliki projekti tipa "Titanik", za koje će se naći finansijeri iz velikog svijeta humanosta.

Ako ne budemo koristili medije da opet kažemo poznatu istinu, dozvolićemo medijima laži da pretvaraju Istinu u Laž. A mediji su moćni, oni vladaju ratom i mirom. Samo, oni nisu mjerilo pravednosti.

Zijad BEĆIREVIĆ

TRAŽIM SVOJE PRIJATELJE!

Želim saznati da li su živi, a ako jesu, gdje danas žive moji prijatelji iz Prijedora:

DŽEVAĐ CRNKIĆ - (57) bio kontrolor SDK Prijedor, član SDA
HAVA BAHTIJAREVIĆ - (59) jedan od rukovod. SDK u Prijedoru
MENSUR KULENOVIĆ - (52) nastavnik iz Puharske
NASIHA PEZO - (59) kontrol. SDK Prijedor

Susreo sam i susrećem mnoge Prijedorčane, pitam za znanice i prijatelje, ali do danas nisam saznao za sudbinu gore navedenih. Ako neko za njih zna molim da me obavijesti na adresu: **Zijad Bećirević 207 Northgate RD, VT 05401**

Burlington, TEL: 802 660-3987 Hvala!

NOVE BOŠNJAČKE ZABAVE U STAROM RUHU

Mladi Bosanci Burlingtona i bliže okoline već dva puta pokušavaju organizirati zabave sa igrom i pjesmom, ali im alkohol pokvari plan. Prije nekoliko mjeseci slična zabava završila je sa masovnom tučom, iz koje je rezultirala zabrana sličnih priredbi na duže vrijeme. Ovoga puta na bošnjačkoj priredbi u užem centru Burlingtona, uz solidnu cijenu od \$20 nastupio je pjevač Omer Dizdarević.

Ponovilo se "ruglo" predstavljeno Amerikancima iz prethodnog slučaja. Nekoliko alkoholisanih pojedinaca pokvarilo je zabavu čitavoj sali. Teško je bilo rastaviti sve one koji su učestvovali u masovnoj tuči. Ovaj način predstavljanja, uz ispoljeno divljaštvo i borilačke vještine, nije više ni za koga prihvatljiv. Sigurno je da sljedeća bošnjačka priredba, ako i bude odobrena, neće imati posjetilaca, barem

ne onih koji žele u dobru raspoloženju zaigrati, zapjevati i ispričati vesele dogodovštine sa kojima se rasterećuju svakodnevni tereti. Postaje očito da staro ruho nije više dobar recept za bosanske zabave. Jedno se, izgleda, mora odbaciti: staro ruho ili zabave. A ovo drugo bi značilo apsurd.

Zijad BEĆIREVIĆ

Godišnja manifestacija "Bosna 2000"

...DODITE, PA SE SNADITE...

Šteta, tako dobro zamišljena ideja i naziv manifestacije završila je totalnim krahom. Kada sam prije skoro godinu dana bio upoznat o ovoj manifestaciji od strane gospodina Alije Čohodara nije mi ništa drugo preostalo nego da kažem: Aferim. Tada se govorilo o njegovoj "Bosnia Aid" Asocijaciji, tada se govorilo da će biti okupljeni mnogi Bošnjaci Amerike i Kanade u Majamiju na Floridi, tada se govorilo da će se održati mnogobrojni sportski turniri u nekoliko disciplina, tad se govorilo da će na teferiću u parku pored plaže hiljade ljudi imati priliku da se susretne i međusobno razmijene iskustva uz porciju čevapa...tada se govorilo... Objavljeni su i reklamni plakati sa tačno utvrđenim satnicama i datumima održavanja različitih aktivnosti za 3, 4 i 5 mart. Na plakatama je pisalo da će biti u petak 3. marta doček gostiju a u nedjelju 5. marta, njihov ispraćaj. Sve je to lijepo napisano i zamišljeno, samo što nije imao ko to da realizuje. Jasno je i na neki način normalno da je gospodin Alija Čohodar

imao želju da sve ovo sprovede i da je računao da će "preko noći" popraviti finansijsko stanje na računu svog "Bosnia Aid", ali za sve nas ostaje zagonetka naivnosti njegovih pokrovitelja koji su mu povjerovali bez prethodne provjere organizacionih sposobnosti. Zar je neko mogao da povjeruje da ovakav projekat može realizovati jedan čovjek, pa i pet i deset. Da bi se sprovela jedna ovakva aktivnost potrebno je najmanje 5 ljudi koji bi se brinuli o dočeku i usmjeravanju gostiju ka hotelima

u blizini mjesta održavanja manifestacije. Potrebno je najmanje 5 ljudi koji bi obezbijedili organizovanje sportskih turnira po svakoj disciplini tj. za sportske aktivnosti je potrebno najmanje 20 ljudi-ne računajući sudije. Potrebno

PJESMA SE ORILA "KAD JA PODOH NA BENTBAŠU..."NA PUTU KA HOTELU SHARATON

je najmanje 10 ljudi koji bi se angažovali oko kulturno-zabavnog programa i tako dalje. Za organizovanje jedne ovakve manifestacije potreban je Organizacioni odbor od najmanje 30

organizacijsko sposobnih ljudi. Fort Lauderdale nema ukupno toliko naših ljudi pa se pitam kako je samo mogla "proći" ideja gospodina Alije Čohodara da će on to sve biti u stanju realizovati. Moram

jednostavno nema ko to da organizuje. Upozorio sam i pokrovitelje. Otišli su i oni na Floridu, ali to nisu shvatili. Kako i zašto, ne znam. Ali šta znam. Znam da je posjeta bila poražavajući slaba. Znam da su ljudi lutali gradom tražeći način da sa aerodroma dođu do hotela. Znam da je u subotu 4. marta na "teferiću" na plaži bilo ukupno 30-tak ljudi koji su uzaludno čekali da će se nešto organizovano dogoditi. Znam da sportskih turnira uopšte nije ni bilo, jer nekoliko utakmica na plaži se ne može nazvati sportskim turnirom. Znam da je u subotu navečer u hotelu "Sheraton" uz visoku vojno političku delegaciju Bosne i Hercegovine, koju su sačinjavali Dr. Haris Silajdžić, Ambasador BiH pri UN Muhamed Šaćirbegović sa svojom zamjenicom Lidijom Topić, Ambasador BiH u Washingtonu Igor Davidović, Sven Alkalaj, prvi sekretar Ambasade Sead Tikvina, Vojni ataše BiH Suad Čengić, Ambasador Krno Vasilj, generali

priznati, nasjeo sam i ja malo kao Glavni urednik SabaH-a na te sve priče deset mjeseci ranije. Slušajući ga dok mi je telefonom objašnjavao ciljeve aktivnosti i mjestu održavanja dobio sam neodoljivu želju da ga upoznam i da sve to lično vidim i čujem. I otišao sam u oktobru prošle godine, upoznao Aliju Čohodara lično i shvatio da, iako pet mjeseci prije održavanja manifestacije, od prave organizacije nema ništa jer t a m o

Muhamed Šaćirbegović i Haris Silajdžić

KOLO U PARKU

Federacije Armije Rasim Delić i Sulejman Vranj, Generalni konzul BiH Asim Čemalović, bilo oko 400 ljudi. Program su vrlo uspješno vodili Bahra Pašić i Faruk Sofić. Znam da se sutradan, u nedjelju 5. marta nisu sprovodile nikakve aktivnosti. Sve su to negativnosti koje su se mogle i očekivati jer organizovano skoro ništa nije ni bilo. Međutim, nije ni sve tako crno. Bilo je i svijetlih trenutaka. Nastup folklornih

grupa iz Toronta, Čikaga i Njujorka podsjetio nas je na ona davna prošla vremena prepuna druženja. Aplaudirali su jedni drugima u toku nastupa. Posebno je bilo lijepo vidjeti zajedno folklorne grupe iz Toronta i Njujorka u autobusu na putu prema hotelu. Pjevali su zajedno da bi u dva sata nakon ponoći zaigrali kolo ispred hotela. Razmjenjivali su se telefoni, adrese. Sreća je i to što je ova manifestacija održana na Floridi pa su svi uživali na plažama ovog

Roštilj su ostali pusti

OBRAĆANJE DR. HARISA SILAJDŽIĆA

prekrasnog turističkog grada. Lijepo je i to što je noćni život u ovom turističkom gradu bogat raznim aktivnostima pa su se naši ljudi i u tome vrlo brzo snašli. A najljepše je to što nije bilo mnogo posjetilaca, pa je i broj razočaranih sveden na minimum.

SUBOTA U PARKU

ZBOG VELIKOG INTERESOVANJA U SLJEDEĆEM BROJU PRENOSIMO U CIJELOSTI GOVOR HARISA SILAJDŽIĆA NA FLORIDI

U cilju objektivnog informisanja naših čitalaca povodom održavanja dugo najavljivane manifestacije pod nazivom "Bosna 2000" na Floridi, izdvojili smo pismo jednog sudionika, kao i izjave pojedinaca koji su iz svog ugla opisali sve pozitivnosti i negativnosti ove manifestacije.

Javljam se vašoj redakciji povodom manifestacije "Bosna 2000" koja se održala 3.4. i 5. marta ove godine u Fort Lauderdaleu. Već dva dana razmišljam i pokušavam da sredim sve utiske o organizaciji ili neorganizaciji ovog dugo očekivanog skupa Bosanaca koji žive u Americi.

Mnogo je propusta napravljeno, mnogo grešaka a prva greška je da se čitava organizacija svela na jednog čovjeka koji je sve trebao da uradi na čisto volonterskoj osnovi, uz svoj redovan posao i dvoje djece a to je Alija Čohodar, srcem i dušom diše za Bosnu i Bosance a njegova nedavno preminula supruga Veronika, rodom iz Splita pomogla nam je svima kada smo kao izbjeglice došli iz zaraćene Bosne. Manifestacija je trebala da se održi u tri dana, od petka do nedjelje. Tokom dana je bilo predviđeno da budemo u "Hugh Taylor Birch Park"-u a za subotu navečer je bila predviđena večera u hotelu "Sheraton".

Prvi gosti počeli su da stižu već u srijedu navečer, a većina ih je stigla u četvrtak navečer i petak ujutro. Alija nije znao kada ko dolazi, nigdje nije poštovao raspored, folklorne grupe iz Toronta, Čikaga i Njujorka su lutale od aerodroma do hotela. Ja smatram da je za svaku grupu koja je dolazila organizovano trebalo da bude zadužen jedan čovjek sa Floride da ih dočeka na aerodromu i odveze do hotela. Treba stalno imati na umu da je Florida razdužena, gradski prevoz ne postoji, znači treba organizovati prevoz, doći po učesnike autobusom ili iznajmiti im "Rent-a-Car". Mnogi nisu imali rezervisane sobe, a ovdje je sada sezona, teško je naći jednu sobu a kamoli smještaj za 100 ili 200 ljudi, ako se sve unaprijed ne rezerviše.

Uglavnom u petak ljudi su počeli da se sastaju u parku, Sead Hović-Kićo - pjevač je probao svoju muziku, roštilj i čevapi su mirisali na sve strane a omladina se družila i folklor je već počeo da igra svoja kola. Sve je odavalo utisak da će u subotu biti veliko veselje.

U petak navečer na sastanku sa gosp. Svenom Alkalajem su vođeni dogovori o programu za subotu a poenta je uglavnom bila "Program za večeru".

U subotu ujutro oko 11 sati narod se ponovo počeo sastajati u parku, muzika još nije bila postavljena, ulaz u park se naplaćivao \$3.00 po automobilu a ulaznice za samu manifestaciju se nisu naplaćivale, samo ko je htio, davao je donaciju od \$6.00. U samom parku ljudi su proveli dan družeći se, razgovarajući, igrajući kola, mnogi su čak otišli i na obližnju plažu da se malo ugriju.

U isto vrijeme na drugom dijelu grada održale su se nogometne utakmice koje nisu bile posjećene jer ljudi nisu bili informisani gdje se to dešava, ko igra, koliko timova i sl. Gospodin Nazif Čorak je nastojao da organizuje ove nogometne događaje, međutim ni tu organizacije nije bilo, jer mnogi timovi su otkazali dolazak. Nije bio obezbijeđen hotel za njih tako da je porodica Čorak u svoju kuću primila sve igrače u sva tri dana.

Ipak turnir se održao, igrane su četiri utakmice, a pehari su podjeljeni na samom kraju večeri, jer ni to nije bilo u programu. Opet greška, jedna od mnogih.

Večera u subotu je počela sa zakašnjenjem jer organizator nije predvidio prostor za izvođenje plesa folklornih grupa. Ja sam samoinicijativno odlučila sa menadžerom hotela da se svi stolovi stisnu jedan do drugog, te da se tako napravi prostor za ples i igru. Isto tako sobe za presvlačenje folkloru nisu bile predviđene tako da sam im i to organizovala a glumac Faruk Sofić je insistirao na dodatnim stvarima tako da je sve to trajalo oko pola sata, dok je narod čekao pred vratima. Jedina dobra strana je bila izložba slika u kojoj su mnogi uživali.

U 7.30 gosti su počeli da ulaze, većina ih je imala ulaznice ali mnogi i nisu. Jedan od problema je bio da ovdje u Floridi Alija Čohodar nije znao koliko će ljudi uopšte doći, mnogi nisu ni potvrdili svoj dolazak a niko nije kupio karte unaprijed osim nekolicine iz Floride. Sala je bila rezervisana za 500 ljudi, a bilo nas je između 600 i 700.

Program je bio dobar, imali smo čast vidjeti i čuti govore Rasima Delića i Harisa Silajdžića te uživati sa Vajtom, Kićom, folklornim grupama, Farukom Sofićem, pjesnikom Bahrom Pašić iz Toronta a po mom mišljenju jedini promašaj večeri je bio muzičar Muharem-Muha koji je došao totalno nepripremljen. Takođe opet ponavljam, žao mi je bilo fudbalera koji su čitavu noć čekali da dobiju pehare a niko ih nije prozvao dok na kraju na nisam organizovala to, kad je možda i bilo kasno jer su mnogi gosti već otišli.

U nedjelju mnogi su proveli dan na plaži i vraćali se kućama.

Treba znati da je organizacija bila "Bosna Aid" - jedan čovjek, Alija Čohodar, koji nije imao baš mnogo pomoći od drugih ljudi tako da on sam nije nikako mogao biti na dosta mjesta u isto vrijeme. Dvije sedmice prije manifestacije mene je gosp. Sead Tikvina iz Ambasade zamolio da se malo uključim i pomognem što sam ja i učinila kako sam najbolje znala i mogla. Ističem da "Bosna Aid" nema tekući račun na kojem postoji zaliha novca. Imali su pak, donatora iz Čikaga koji su poslali \$1.500,00; Misija Bih 1.000 dolara i posuđenih 5.000 dolara. Svi su troškovi trebali biti pokriveni ulaznicama od večere, i mislili su ulaznicama od parka, međutim park se nije naplaćivao. Iz tog razloga nije se imalo viška sredstava da se plati večera djeci i omladini iz folklornih grupa. Oni su pošteno odigrali svoje, a mi nismo mogli za uzvrat ništa da im ponudimo osim sunca i plaže.

Ja mislim da ipak sve i nije bilo tako crno, jer u razgovoru sa mnogima bilo je i dosta zadovoljnih ljudi, ali je ovo bila škola za sve nas i nadam se da će nam se pružiti druga šansa te da imamo pravo na drugu šansu jer organizovati ovako nešto nije projekat za 15 dana, mjesec ili dva, ovo se vjerovatno organizuje i deset mjeseci unaprijed.

Nadam se da ćemo se opet sresti ovdje iduće godine, a ja sa svoje strane obećavam puno bolju organizaciju nego što je ova bila.

Aldijana - Dijana Koro - Florida

Sidika Lemeš - New York:

"Kad me već pitate šta je bilo na Floridi pozitivno, a šta negativno, mogu vam reći da je pozitivno bilo to što smo se ipak našli tamo. Jedan najljepši trenutak koji smo doživjeli je kad se naša omladina pomješala sa omladinom iz Kanade. Toliko su se zbližili da su trenuci oproštaja svima jako teško pali. Bilo je i suza. Što se tiče same organizacije, ja mislim da neki ljudi nebi trebali da prave nešto što nisu sposobni da naprave. Počevši od sama turističke agencije "Adriatic sunshine" koja nam je obezbijedila karte, te gospođe Mirne iz Čikaga koja nije našla za shodno ni da se izvine djeci koja su zajedno sa nama čekala na aerodromu let za Floridu od 8 ujutro do 5:30 popodne. Otišli smo rano u 8 sati po savjetu njene radnice Amele jer nam je ona rekla da povedem djecu na aerodrom. Kad smo došli tamo od toga nije bilo ništa. Kad smo stigli na aerodrom u Majamiju, da nije bilo konzula Asima Čemalovića mi bi vjerovatno ostali na aerodromu sa toliko djece jer to nikoga nije interesovalo. Mi smo je sreli tamo i htjeli da ishitreno reagujemo ali smo se odlučili da reagujemo ovako i da apelujemo našim Bošnjacima da se opredjele za turističke agencije koje su u vlasništvu naših ljudi koji će sigurno naći razumjevanja za naše probleme dok smo na putu. Tu svakako spada "Intercep travel" na čelu sa Ivom Vukman koja je sponzorirala 5 karata za našu djecu i koja je cijelo vrijeme bila sa nama i u toku proba našeg folkloru a i pred samo putovanje svim vrijem bićem se trudila da nam pomogne i obezbijedi pravu informaciju. Ja joj se ovog puta zahvaljujem u ime našeg folklornog društva.

Što se same organizacije tiče i organizatora Alije Čohodara, ja sam razočarana onog momenta kad je tražio od djece, koja su učesnici programa, da plate ulaz na centralnu zabavu u hotelu "Sheraton". To ja do sada nikada nisam vidjela niti doživjela, mada sam u Americi preko 30 godina. Sami piknik je bio, kako Amerikanci kažu čisti "disaster". Žao mi je što je to bio prvi naš skup ali normalno, na greškama se uči jer jedan čovjek ne može to da organizuje pa ako ne može jedan čovjek to da stvori onda ne treba to ni da počinje. Očekivala sam da će taj čovjek doći bar da se pozdravi sa djecom, vi ste svijedok da smo se mi osjećali kao da smo se nametnuli njimajer nam jednostavno niko nije prišao. Da nije bilo konzula, mi najvjerovatnije nebi ni nastupili jer nismo htjeli pristati na cijenu od 35 dolara za ulaznicu po djetetu. Za nas odrasle nema problema, ja ću uvijek platiti ali učesnici folkloru nikad nikom neću dozvoliti da plate. Mi od organizatora nismo tražili ništa, pa ni oni od nas nisu trebali ništa tražiti. Drugi put ćemo dobro razmisliti prije nego što se odazovemo bilo kakvom pozivu da dodemo. Jer ovako, da mi djecu izmucimo više ne dolazi u obzir."

Duganić Edin, Holiwood Florida

Obzirom da se već dugo priča o ovom događaju, svi mi smo očekivali da će ovo biti mnogo bolje nego što jeste. Da će biti mnogo bolje organizovano i uz prisustvo mnogo više ljudi međutim ispalo je sasvim drugačije. Mali broj posjetilaca i veoma slaba organizacija. Ja se doduše, nisam suočio sa problemom smještaja jer živim na 15 minuta odayde ali gledajući ove ljude koji su došli o svom trošku plaćajući visoke cijene hotelskog smještaja i hrane, mislim da bi bar organizator trebao pomoći ako ničim bar dobrom informacijom. Pretpostavljam da jednoj tročlanoj porodici treba zaovaj vikend bar hiljadu dolara da pokrije sve troškove. To ovdje u Americi nije lahko zaraditi a kamoli uštedjeti uz napomenu da sa tom hiljadom dolara ta tročlana porodica može otići sedam dana na odmor u Portoriko, naprimjer.

Posebno sam razočaran na organizatora jer, danas kada sam htio kupiti kartu za večerašnju zabavu za mene i moju ženu, organizator mi je tražio 35 dolara i za moju dvogodišnju ćerkicu. Za tih 35 dolara koje moje dijete treba da plati ja neću biti ni bogatiji ni siromašniji. Ali zbog toga ja večeras jednostavno i demonstrativno neću otići na tu zabavu. Ja razumijem da organizator treba pokriti troškove i da oni postoje ali ne mogu nikako da shvatim da on to mora uzeti i od dvogodišnje djece. I na kraju, mislim da je totalni propust što je to organizovano u Fort Lauderdaleu jer nas ovdje u bližjoj okolini ima samo par porodica. Ako je već trebalo da se organizuje na Floridi zbog povoljnosti da je mart mjesec ovdje topao moglo se to učiniti u Jaxsonvillu gdje ima preko 10.000 naših ljudi i gdje postoje realni uslovi da organizacioni odbor čini 20 ljudi a ne jedan, kao što je to bilo u ovom slučaju.

Bahra Pašić, pjesnik i to veče voditelj programa:

"Posebno me je impresionirala činjenica da su tamo bili mnogi zvaničnici iz Bosne i Hercegovine, uključujući ekipu televizije BiH. Veličanstveno je bilo to veče sa kompletnim programom. Ali, to morate objaviti, da je Alija Čohodar čovjek zbog koga je sve moglo da propadne. Što se njega kao organizatora tiče on zaslužuje stub srama. Većini učesnika nije plaćeno ono što je obećano i što su zaslužili svojim radom. Ako je nekom i platio, platio je pola ili nije ništa. Konkretno mene što se tiče otišla sam na Floridu o svom trošku i sama našla smještaj. Kada sam vidjela da nema ništa organizovanog što se večeri tiče ja sam se sama ponudila da vodim program i zamolila Faruka Sofića da mi pomogne. U prisustvu Svena Alkalaja mi je rečeno da će mi se platiti to što sam vodila program ali od toga nije bilo ništa. On je toliko prodao karata da je novca za sve bilo dovoljno. Žao mi je samo što sam to veče izgubila vrijeme koje sam planirala za kontakte sa ljudima i plasiranje moje knjige. Pošto sam vodila program i nisam imala vremena prodavati svoju knjigu, ponudila sam mu da on otkupi 20 knjiga. Nije ni na to pristao. Posebno sam bila zaprepaštena činjenicom da djeci nije uplaćena večera. Vjerujte mi, ja nisam mogla da jedem svoju večeru, jer su pored mog stola stajala gladna djeca iz folkloru. Oni su zaslužili bar po jedan sendvič jer su prešli toliki put da bi uveličali tu manifestaciju. I uveličali su je. Da mene i Faruka Sofića nije bilo, nebi bilo ni scenarija, jer smo ga nas dvoje uz pomoć gospodina Svena Alkalaja napisali. To veče je uspjelo jer smo ja i Faruk Sofić dali ogroman doprinos tome."

BOSANSKO AMERIČKO UDRUŽENJE IZ NEW YORKA

Obavještava sve zainteresovane da organizuje jednodnevni izlet u **Boston 25. marta 2000 godina-subota.**

Planirana je posjeta **Harvardskog Univerziteta**, Panker Hill statue i ostalih znamenitosti u centru grada.

Polazak je u 6:30 am sati ujutro ispred prodavnice Black Bull na adresi 42'10 30th Ave. Astoria, gdje možete kupiti karte koje kostaju samo 35 dolara u oba pravca, povratak je isti dan na večer. **Karte su u prodaji do 12. marta, nedjelja.** Ovo je dobra prilika naročito našim studentima, da na organizovan način posjete Harvard. Sa sobom ponesite svoju hranu. Interesovanje je veliko i molimo vas da na vrijeme obezbijedite karte. Sve potrebne informacije možete dobiti na telefon

(718) 267'9131 Svi ste dobro dosli.

Bosansko Američko
Udruženje - New York

NYC HELPLINES CARD

Service	Telephone Number
Adoption	(212) 676-WISH
AIDS Hotline	1-800-TALK-HIV
Animal Care and Adoption	1-888-SPAY-NYC
Asthma Hotline	1-877-278-4620
Building Complaints	
♦ Bronx	(718) 579-6906
♦ Brooklyn	(718) 802-3681
♦ Manhattan	(212) 312-8530
♦ Staten Island	(718) 816-2211
♦ Queens	(718) 520-3402
♦ All Boroughs (Weekends/Nights)	(212) 312-8298
Child Abuse/Neglect	1-800-342-3720
Child Support Enforcement	(212) 226-7125
City Taxes	(718) 935-9500
Consumer Complaints	(212) 487-4444
Crime Victim's Service	(212) 577-7777
Domestic Violence Hotline	1-800-621-HOPE
Drug Hotline	1-888-374-DRUG
Fire Emergency	911
Arson Hotline	1-800-FIRE-TIP
Fire Hazard Complaints	(718) 999-2541
♦ Leaking Fire Hydrants	(718) DEP-HELP
Graffiti Hotline	(212) 374-5914
Heat/Hot Water Complaints	(212) 960-4800
Human Resources Admin.	1 718 291-1900
Illegal Dumping	(212) 219-8090
Midtown Traffic	1-877-DOTMOVE
Noise	
♦ Commercial	(718) DEP-HELP
♦ Residential	1-888-677-LIFE
Park Complaints	1 800 201-PARK
Parking Violations	(212) 477-4430
Pest Control	(212) 442-9666
Police Emergency	911
Potholes	(212) CALL-DOT
Quality of Life Hotline	1-888-677-LIFE
Rape and Sexual Abuse	(212) 267-RAPE
Recycling/Refuse Pick-Up	(212) 219-8090
Runaways	911
Senior Citizen Help Line	(212) 442-1000
Sidewalk Complaints	(212) CALL-DOT
Street Signs/Cleaning Rules	(212) CALL-DOT
Suicide Hotline	1-800-LIFENET
Taxi Complaints	(212) NYC-TAXI
Towed Vehicles	(212) TOW-AWAY
Traffic Lights	(212) CALL-DOT
TTY Lines	(212) 788-9600
Water, General Complaints	(718) DEP-HELP
Youth Counseling (Youthline)	1-800-246-4646

VRIJEME JE DA MISLITE NA KURBANE

Es-selamu alejkum!

Islamska zajednica Bošnjaka u SAD i ove godine, prema odluci Rijasetu IZ-e broj 01-SM-42-98, organizira prikupljanje sredstava za kurbanu, čije je meso namenjeno prognanim i siromašnim muslimanima, te za ishranu učenika islamskih prosvjetnih zavoda i drugih socijalnih ustanova u Bosni i Hercegovini.

Nabavka kurbana, njihovo klanje i distribucija kurbanskog mesa, u skladu sa šerijetskim propisima, obavlja komisija Rijasetu IZ-e u BiH.

Uplate možete izvršiti u svakom džematu u SAD ili putem pošte:

Islamic Cultural Center

1810 n. Pfingsten

Northbrook, IL 60062

sa naznakom "kurban 2000"

Najniža uplatna cijena kurbana za ovu godinu je **\$125.00**. Postoji i druga mogućnost da se ova vjerska dužnost izvrši na povoljniji način. Kurbanu će se klati i u Australiji u organizaciji Mešihata IZ Bošnjaka. Meso će od ovih kurbana biti naknadno dostavljeno BiH i Čečeniji, a uplatna cijena je samo **\$50.00**.

Imami i vršioći dužnosti imama, dužni su dostaviti prikupljena sredstva na navedenu adresu **do 10. marta, 2000** sa brojem kurbana koji će biti zaklani u BiH kao i u Australiji.

Molimo Allaha džellešanuhu da sve one koji budu izvršili ovu vjersku dužnost podrži i pomogne, i da nam naše kurbanu, kao i sve naše druge hajirli poslove, ukabuli.

Es-selamu alejkumu!

Bajram Mubarek Olsun!

Senad ef. Agić
Glavni imam u SAD

USKORO (1. APRILA) U NEW YORKU AUDICIJA UŽIVO

**KOMIČNA PREDSTAVA
"SVE MI DIRAJ-OČEVINU NE
DIRAJ"**

**KONAČNO JE VRIJEME DA SE
NASMIJETE DO SUZA, JER ĆE
PONOVO SA NAMA BITI**

MIMA ŠIŠ, MUSA-PUSA I ROCKY

ULAZNICA \$25.00

**ZA ULAZNICE I INFORMACIJE
JAVITE SE U ASTORIA - VIDEO
NA TELEFON (718) 956-6308**

Povodom uspješnog nastupa folklornog društva iz Njujorka na Floridi

FOLKLORNO DRUŠTVO "SEDEF" OTVORENO ZA SVE BOŠNJAKE

Počelo je skromno. Čitajući SabaH dok je živio i radio u državi Idaho, daleko od New Yorka, profesionalni koreograf Samir Handanović uvidio je mogućnost da se u New Yorku afirmiše. Razlog tome je svakako veliki broj Bošnjaka koji žive i rade u ovom gradu. Tada, prije dva mjeseca, nazvao je našu redakciju i Generalnog konzula BiH Asima Čemalovića nudeći nesebično preseljenje u New York i angažovanje u stvaranju folklornog društva. Tako je i bilo. Samir Handanović sa svojom suprugom i troje djece krenuo je na dug put, put na koji ga je natjerala njegova velika ljubav prema folkloru i bošnjačkim kulturnim baštinama. Ubrzo se pristupilo formiranju prve postave. Bilo je jako teško. Počelo se sa četvero djece u podrumu Sidike Lemeš. Želja za uspijehom je nadvisila sve. Iako u lošim uslovima za nekoliko dana prva šestorka uspjela je pripremiti jednu koreografiju i nastupiti na bajramskom veselju u organizaciji fudbalskog kluba "Bošnjak". Burni aplauz te večeri, pokazao je da je folklor nešto što nam u New Yorku treba i što može uspijeti. Odmah nakon tog nastupa broj prijavljene djece se popeo sa 4 na 16. Taj broj djece je zahtijevao i veću radnu prostoriju. Želje velike-para malo ili tačnije, nimalo. Ali, kad se hoće sve se može. Od svih roditelja čija su djeca trebala igrati prikupljen je novac za iznajmljivanje prostora za vježbanje. Iznajmljen je neuslovan prostor (opet podrum, jer je najjeftiniji) pun vlage ali dovoljno velik da se može raditi. Pripremale su se dvije koreografije za nastup na Floridi. Do tog nastupa ostalo je samo mjesec dana. Nije preostalo ništa drugo nego da se radi intenzivno. Utorkom, četvrtkom, subotom i nedjeljom. Znoj je natapao njihove majice ali se nije odustajalo. Većina djece prvi put u svom životu susrela se sa koracima našeg folkloru. Često su na pitanje "Hoćeš li sine da igraš u folkloru?", roditelji od djece dobijali odgovor "Šta je to folklor". Nakon nekoliko proba i međusobnog druženja prije i poslije probe, djeca su pitala "Što uopšte idemo u školu, trebamo ići samo na folklor jer tamo nam je najljepše". Dan pred odlazak na Floridu, nakon generalne probe održane u novoj prostoriji koja više nije u podrumu, počela je i putna groznica koja me je podsjetila na moje djetinjstvo i groznicu pred polazak na ekskurziju. Druženje na Floridi, zajednički boravak u hotelu, spavanje u hotelu, kupanje na plaži i bazenu, pjesma u autobusu dok su se vozili, učinio

Koreograf Samir Handanović (u sredini) sa prvom četvorkom

je to da je ta grupa od 16 igrača postala jedna porodica. Da nam se djeca međusobno zavole. A još kad su se sastali sa folklornim grupama iz Chicaga i Toronta, i u jedan sat iza ponoći spontano zaigrali kolo ispred hotela.

O ovom društvu i utiscima sa Floride, asistent koreografa Rasim Muminović kaže:

"Prvo bih pričao o pozitivnim stvarima. Dobro je to što smo se po prvi put daleko od svoje domovine daleko u Sjedinjenim Američkim Državama sreli zajedno. Tu su bili naši ljudi skoro iz čitave Amerike. Ako nisu došli učesnici svih društava, došli su njihovi predstavnici. Tu smo imali priliku da se upoznamo i da su naša djeca stupila u kontakt sa članovima ostalih društava, kao što su Čikago i Toronto. Ta su se djeca tu srela po prvi put. Bilo je tu dosta druženja što je i naš glavni cilj. Druga stvar, negativnosti i teškoće sa kojima se mi kao novo društvo-kulturno umjetničko društvo tj. naše folklorno društvo pored svih nevolja koje imamo (prostor za vježbanje, novčana sredstva, nošnje) uspjeli smo za mjesec dana vježbanja napraviti dvije odlične koreografije i nastupiti sa njima. Ne samo da smo nastupili nego su naša djeca odigrala brilijantno tako da su se i drugi koreografi čudili kako smo to uspjeli jer njihova folklorna društva postoje već nekoliko godina a mi samo mjesec dana. To je pokazalo da je velika perspektiva u ovom društvu. Već danas, samo nekoliko dana nakon nastupa na Floridi došli su novi

članovi i počeli sa vježbanjem.

"Uvijek je takvog prepucavanja bilo ovdje u Njujorku. Ovo društvo je bošnjačko a oni koji ne razumiju šta to znači mogu i da pojednostavim. To znači da je u ovo društvo dobrodošlo svako bošnjačko dijete bez obzira iz kojeg kraja njegovi roditelji potiču. Bilo da je to Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Sandžak, Makedonija, Slovenija i tako dalje. Ponavljam, svako bošnjačko dijete je dobrodošlo. Cilj nam je da okupimo svu tu bošnjačku omladinu. Mi se već pripremamo za vježbavanje nove koreografije sa kolima Plavsko-Gusinjskog područja kao što je na primjer "Halaturko". Naravno ta koreografija će biti praćena i odgovarajućim narodnim nošnjama Plavsko-Gusinjskog kraja. "Halaturko" je narodna igra koja se igra isključivo na području Plava i Gusinja a ja i moj kolega, koreograf Samir Handanović ćemo je obraditi u modernom aranžmanu. Nije "Halaturko" jedino kolo sa tog područja. Tu se može razmišljati o još koreografija kao što su kola: "Šestorka", "Ruzmarinac", "Humino kolo" i još neka od kojih se može napraviti splet narodnih kola Plava i Gusinja. Uskoro ćemo početi sa upisom novih članova i to ćemo objaviti preko svih srđestava informisanja pa bih volio da se odazovu svi koji su zainteresovani jer nam je cilj da nam se prije svega, djeca druže uz pjesmu i igru svih bošnjačkih krajeva."

Koreograf Samir Handanović, po dolasku sa Floride još uvijek

Asistent koreografa: Rasim Muminović

sređuje svoje utiske: "Što se tiče koreografije, odnosno folkloru ovo je čisto bošnjačko folklorno društvo i imamo namjeru okupiti svu bošnjačku djecu. Tu će se igrati koreografije Plava i Gusinja, Sanžaka, Bosne i Hercegovine i svih drugih krajeva gdje su Bošnjaci nastanjeni. Proširujemo naše kulturno-umjetničko društvo na "A" i "B" grupu tako da svi oni koji god dolaze tj. novi članovi će biti raspoređeni u "B" grupu. Ovi što su do sada radili su u "A" grupi. To naravno uopšte ne znači da će tako i ostati. To je samo prelazna faza u toku uvježbavanja jer je normalno da djete iz "B" grupe nadmaši svojim trudom i talentom neko dijete iz "A" grupe a da isto tako i djete iz "A" grupe podbaci. Jako sam impresioniran našom djecom što se tiče nastupa na Floridi. Pročulo se svuda da su naša djeca bila najbolja i da su najbolje odigrali iako postojimo samo mjesec dana a i starosna dob naše djece je bila najmanja tj. naše kulturno-umjetničko društvo je najmlađe po sastavu. To se uspjelo samo disciplinom, redom i radom. Ja najviše insistiram na disciplini jer jedino tako možemo doći na jedan visoki nivo folkloru i profesionalnog odnosa prema tome.

Što se tiče Plavo-Gusinjskog folkloru ja dovoljno ne poznajem te igre ali je tu moj asistent Rasim Muminović koji potiče iz tog kraja i uz njegovu pomoć uspijećemo da realizujemo i tu koreografiju. Mi planiramo da svaku koreografiju pratimo i adekvatnim nošnjama iz tog kraja. Vrata našeg društva su otvorena svoj bošnjačkoj djeci bez obzira iz kojeg su kraja."

**Ako ste izbjeglica sve
vam je besplatno**

New York Food & Hotel Management School

Pozurite jer je broj mjesta za upis ograničen. Dodjite na adresu:
154 West 14. St.
New York, NY
ili se javite na telefon
(212) 675-6655

A Skillfull hand

A PROUD
DISPLAY

Finished Product

Dajemo
besplatne kratke
kurseve
od 9am do 3pm

NA VAMA JE
IZBOR

- a) Obučavamo
za hotelske
kuhare ili
- b) Obučavamo
za hotelski

Commercial Cooking and
Catering plus Externship
Commercial Cooking
plus Externship
Hotel and Restaurant
Management plus

**NAKON ZAVRŠENOG KURSA - MI VAM OBEZBIJEDJUJEMO
POSAO U NAJEKSKLUZIVNIJIM HOTELIMA U NEW YORKU**

***Naučite tajne američke kuhinje ili
upišite kurs hotelskog Managementa***

Plavsko - Gusinjski
Kulturno Sportski
Centar - Behar

RADIO BEHAR

SVAKE SUBOTE OD 2-3 PM
NA RADIO TALASIMA 1380 AM.
NAŠI KONTAKT TELEFONI SU

TEL-FAX: (718) 545-8720
CELL: (917) 568-3496

**BESPLATNE
OBJAVE NA RADIO
BEHARU SU
SLJEĆE:**

**HAJTARI, HUMANITARNE AKCIJE
I SPORTSKE VIJESTI**

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite
AMIR SUKALIC

718 769-1409
917 439-4971

O ZVIJEZDAMA

Ponekad se čine tako blizu, a tako su daleko. Nedohvatne. Nezamislive u svojoj potpunoj formi, liku, izgledu. Samo jedna vizija, prisutna u svima nama kao pojam nečeg lijepog, dalekog, nedostižnog. Pa otuda i ono kad nekoga "kujemo u zvijezde", ili kad nekog nazivamo filmskom zvijezdom i slično. Kad je netko izrazito sretan u životu, kaže se da je "rođen pod sretnom zvijezdom".

A zvijezde kao nebeska tijela sjaje, daju svjetlost, daleko manju od one sunčeve ili mjesecjeve, ali ne zaboravimo da je i sunce zvijezda, toliko blizu nama da ju upravo zbog te blizinu vidimo tako jaku i sjajnu, pa nas zabljesne kad je želimo pogledati, i time se nekako čuva, brani od naših znatljivih pogleda. Do te mjere da može oslijeptiti, ako se ne zna mjera u tom gledanju. Noćno nebo posuto zvijezdama, koje kao neki dragulji sjaje u vedroj noći, to je slika tako veličanstvena, reklo bi se nestvarna, upravo zbog svoje ljepote, savršenosti. I svaka od njih treperi, sjaji, kao da poziva u neke svoje svjetove, tako daleke od ovih naših, Zemaljskih. Pa sve one formacije koje one čine na nebu, njihova sazviježda, Mali i Veliki Medvjed, Mliječni Put, koji se teleskopom mogu tako lijepo vidjeti. Posebno je rijetko, neki kažu i znak sreće, vidjeti kada neka zvijezda padne, pa onda treba nešto poželjeti, i to će se ostvariti. O tome ne bih, jer nisam se imala prilike uvjeriti da li je to točno, ali u svakom slučaju i to je jedinstvena slika tamnog noćnog neba, kada svijetom počnu vladati drugačiji zakoni, kada sve izgleda više moguće, drugačije, nestvarnije nego danju. Pa zato noću i spavamo, sanjamo, ulazimo u neki drugi svijet, samo nas, vlastiti, u kojem je sve moguće.

I sam oblik zvijezda, onakav kakvim ih mi predočavamo i slikamo, je lijep i poseban. Pa kad nakon divne, vedre ljetne noći, u rano, još nedirnuto jutro krenemo put mora i zaronimo u njegovo slano, prozirno plavetnilo, ako imamo sreće, možemo dohvatiti i izroniti iz njegovih dubina jednu drugu zvijezdu, opipljivu i stvarnu, onu morską. Koja je valjda zbog svog oblika dobila taj i takav naziv. Poistovjetili ju sa onom nebeskom zvijezdom. Tih morskih, sjećam se tako živo iz nekih sada tako davnih ljeta na malom Jadranskom otoku Ciovo, gdje je bilo i njih i morskih ježeva (koji su znak izrazito čistog mora), pa onih slasnih prstaca, školjki koje su se vadile iz kamena da bi se uživalo u njihovoj slasti. Ali, posebno su mi ostale u sjećanju zvijezde, tek izronjene od nas djece iz mora, pa se onda na suhom bore da ostanu na životu, toliko vaze za onom vlagom, njima neohodnom, onom morskom pučinom koja ih je othranila i dala im da žive. Ja sam vječito išla za drugima i sve izronjeno bacala ponovo u vodu, ne dajući da prestane taj život, što se nije svidalo većini mojih vršnjaka, ali u toj trci, smijehu i dječijoj

nestašnosti već za nekoliko trenutaka pažnju bi nam skrenulo nešto drugo i krenuli bi put novih pustolovina. I tako su ovakve crtice naših djetinjstava već onda odavale naše karaktere zrelih osoba koje ćemo postati za nekih petnaestak godina.

Pišući o zvijezdama, još jedna slika se javlja u sjećanju. Maj 1991. godine u Puli, studenti mog, Pomorskog fakulteta iz Rijeke, i mnoštvo drugih, sa svih saobraćajnih fakulteta tadašnje nam zemlje, našli se na susretima, kako je to već bivalo u ono doba, da se nekoliko dana druže, upoznaju, zbliže, da se možda nikad više ne sretnu, ili da ih, možda, sudbina ponovo spoji kad se tome ni najmanje ne budu nadali, kada već skoro i zaborave te davne dane. Jedan od takvih susreta se desio baš meni, ovdje u New Yorku, i samo još jednom dokazao veličinu i ljepotu svega što nam Stvoritelj šalje, uvijek sa razlogom, uvijek sa ciljem. Naše je samo da strpljivo čekamo na ostvarenje datog i pisanog nam. Ali, da se vratim Puli i zvjezdanom nebu jedne noći, koje mi je do danas ostalo u sjećanju, jer toliko zvijezda, na tako kristalno vedrom nebu, koje su se činile tako blizu, nadohvat ruke, zaista nije moguće vidjeti često. Možda nešto tako veličanstveno upravo dođe kao neki znak upravo pred teška vremena, kao da nam je dato da još malo uživamo u toj ljepoti, dok sve ne prekrije mrak. I to ne mrak noći, nego onaj drugi, ljudski. Kad se svjetlo vjere utrne rukama nekih divljih, krvi žednih ljudi i mrak postane mjerilo, a za svjetlo, novo i jače, tek se treba boriti i izboriti. Uz mnoge žrtve, stradanja, iskušenja. Ali, uvijek sa nadom jer dobro mora pobijediti. A opet, u dane kad se spremalo ono najgore, svi mi, pogotovo mladi, još uvijek smo živjeli u nekoj naivnosti i nadi, ne želeći vidjeti očito i još uvijek pokušavali vidjeti samo ono dobro u svakome... Te noći smo, kao i prethodnih, krenuli, onako grupno, iz našeg hotela na Verudi, put tada čuvene diskoteke "Piramida", udaljene tek desetak minuta laganog hodanja. Moje kolege i ja sa njima bile smo ispred grupe mladih Sarajlija, koji su, prateći nas, zapjevali nama tada nepoznatu pjesmu, koja je njima tada bila hit: "Poznaćeš me i po mraku, po pjesmama i meraku, a ja tebe po ljepoti što ne prolazi..." Kasnije sam ja lično tu pjesmu i upoznala i zavoljela, ali u ono vrijeme je zvučala tako novo i neobično, a tako lijepo. Pogledavši put neba, slušajući naše "trubadure", ugledale smo to neponovljivo baršunasto nebo posuto bezbrojem zvijezda u beskonačnosti svemira, i sve je izgledalo tako nestvarno, tako lijepo. Zvijezde kao da su nam htjele nesto reći, ali su u zadnji čas odustale i ostavile nas da uživamo u tim zadnjim trenucima bezbrižnosti i dragosti. Mira koji je već za nekoliko mjeseci narušen, da bi do ponovnog svjetla bio dug i težak put.

I.V.

AMERIČKI ALMANAH

(Između 10. i 16. marta)

Pripremila: I.V.

10.3.

- 42. rođendan glumice Sharon Stone

1862. - Prvi papirnati novac štampan u Americi

1876. - Izumljen telefon

1880. - Stvorena "Armija Spasa" (Salvation Army), organizacija koja pomaže siromašnima

1940. - Rođen glumac, šampion karatea, Chuck Norris (filmovi "Delta Force", "Walker: Texas Ranger", "Missing in Action")

1969. - James Earl Ray priznaje krivicu za ubistvo borca za ljudska prava, Martina Luthera Kinga Jr. i biva osuđen na 99 godina zatvora. 1998. godine umire u zatvoru.

11.3.

1861. - Usvojen stalni Ustav Konfederacijskih država, u Montgomeriju, država Alabama, iako strane države nisu nikada priznale Konfederaciju i njenu

vladu kao međunarodno važeću

1931. - Rođen Rupert Murdoch, TV mogul

12.3.

1888. - Čuvena mečava u New Yorku, uz stotine mrtvih i milione dolara štete. Ova vremenska nepogoda trajala je 36 sati, napadalo je 40 inci snijega, a New York je bio tjednima odsječen od ostalog dijela Amerike

1912. - Osnovan "Girl Scouts of America" (Američko izviđačko društvo za djevojčice), također postoji i "Boy Scouts of America"

1946. -

Rođena glumica

Oskarovka Liza Minelli (za film "Cabaret"), kćer režisera Vincenta Minnelija i glumice Judy Garland

13.3.

1781. - Otkriven planet Uran

1946. - Prvi Amerikanac japanskog porijekla dobio Orden za hrabrost (Medal of Honor). To je bio Sadao S. Munemori, koji je služio američku vojsku u 2. svjetskom ratu, i za zasluge u borbama u Italiji, posmrtno dobio ovo odlikovanje.

14.3.

1933. - Rođen Quincy Jones, kompozitor filmske glazbe, tema TV show programa, aranžer i producent, dobitnik 25

Grammy nagrada (Grammy u muzici je što i Oskar u filmskoj produkciji)

1947. - Rođen glumac i zabavljač Billy Crystal ("Kad je Harry sreo Sally" jedan je od njegovih najpoznatijih filmova, također vodio i dodjelu Oscara)

1964. - Jack Ruby, vlasnik noćnog kluba, osuđen na smrt električnom stolicom zbog ubistva Lee Harvey Oswalda, koji je optužen za ubistvo američkog predsjednika Johna F. Kennedija

15.3.

1767. - Rođen Andrew Jackson, 7. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država (služio od 1829. do 1837. godine)

1820. - Maine postaje 23. američka država

16.3.

1802. - Osnovana Vojna Akademija Amerike, prva vojna škola u povijesti SAD, u West Pointu, država New York

1925. - Rođen glumac Jerry Lewis

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue

ASTORIA, NY 11103

Tel: (718) 278-8395

Fax: (718) 278-8396

PAN LINE TRAVEL

ZELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA MATERNJEM JEZIKU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

NOĆNA SLUTNJA 1.

Piše: Nihad KRUPIC
Ljeto 1942.

Sa brda oko Orašca već danima su odjekivali pojedinačni pucnji uznemiravajući žitelje ovog malog mjesta smještenog nedaleko od izvora Une u Martin-Brodu. Uz usko riječno korito se formirao zeleni pojas njiva, voćnjaka i travnjaka stvorivši plodno obradivo tlo u pravcu Kulen-Vakufa, Klise, Orašca do ukova gdje se kotlina završavala a Una skretala lijevo prema Ripču i putu Bihać - Bosanski Petrovac.

Taj prirodan usjek između dvije planine, dug nekih dvadesetak kilometara, bio je i najkraći put mnogih hodočasnika i vojski da pređu iz Bosne u Liku, izbjegavajući i penjanje na Ljuto, dominantni vrh čitave bihaćke i petrovačke kotline. Putnici - namjercini su bili očarani ljepotom ovog kraja a vrijedni domaćini su uporedo sa obradom zemlje godinama natejavani da budu spremni na odbranu imanja od čestih i podmuklih napada Srba koji su nastanjivali okolne visove. Još od vremena najčuvenijeg Oraščanina Tale Ličanina mješavina krvi i pepela se stapala u bogatstvu zelene unske ploče koja je bila isuviše primamljiva za srpske seljake da je zločinom preotmu, a za domaće da je pravom vlasništva zadrže. I kao u drugim djelovima Bosne, nije se moglo sastaviti desetak godina uživanja u mirnom životu da ovo stanovništvo bilo izloženo pokušaju da ga se protjera sa ovih prostora.

Drugi svjetski Rat je ušao u svoju drugu godinu. Česta pucnjava iz dana u dan je pojačavala sumnju među ovdašnjim muslimanima da se i ovaj rat neće završiti bez napada etničkih hordi na njihove kuće i imanja. Njemci su rijetko navraćali u Orašac. Uglavnom su se zadržavali u Bihaću.

Dolazak okupacije na ove prostore je ponovo pretvorio kraj u nesigurno i opasno područje te svakako idealne uslove za srpsku hajdučiju i odmetništvo. Za njih su se imperije mogle mijenjati ali meta napada je uvijek bila lokalno muslimansko stanovništvo.

Familija Vojića, jedna od najvećih u selu, je imala presudnu ulogu u razvoju orašćake zajednice. Zbog posejivanja većih parcela zemlje, šume i složenosti bilja je poštovana među ostalim Oraščanima. Kuća jednih od Vojića, Fejze, se nalazila blizu seoske česme a ispod makadamskog puta Bihać - Orašac, na zapadnoj strani kotline, sa čije avlije se kao na dlanu mogao vidjeti svaki djelić kotline. Fejzo je u svoj domaćinski posao bio strasveni zaljubljenik lova, šume i dobrih lovačkih pasa, to ga je činilo najobavještajnijim čovjekom u selu. Nasljedivši ljubav prema lovu od svog oca, instinktom iskusnog lovca ponovo je osjetio miris baruta, krvi, paleža a da mu ni zadnje rane iz djetinjstva nisu dobro zacijelile.

- Iše - zovnu Fejzo ženu - Ovo ne miriše na dobro. Neki dan sam u šumarku blizu Medenog Polja vidio silne tragove opanaka koje nose Srbi iz Bravskog. Izgleda da se ponovo pripremaju da nas napadnu. Završi obraćanje zamotavajući nervozno cigaru.

- Eh, dragi Fejzo - uzdahnu Aiša, - uvijek sebi umišljaš neku borbu i napad.

Na ove njene riječi skoči Fejzo kao oparen i zagrm: - Eto kada ženturaci nešto ozbiljno kažeš to je za nju... ama kome ja to pričam! Kupi djecu i u kuću. Kada vam dopustim izaćete napolje! Probljedi Iša znajući narav svog Fejze koji je bio težak, ljut, prgav, ali isto tako pravedan i zaštitnički prema djeci kojih su već sedmero imali a čekaju uskoro osmo. Zbog te njegove naravi Oraščani su znali reći: "Ni psa mu mrko nemoj

pogledati!"

- Hajmo djecu u kuću, - pozva Iše - Ionako je dan pri kraju, treba sutra sijeno pokupiti!

Hafa, Fatima, Vahida, Meleća, Maza, Ibrahim i mali Bešir se skupšte na brzinu i uz sitno negodovanje udoše poslušno u kuću. Sva djeca osim Bešira su bila poodrasla te im nije bilo pravo da propuste još jednu noć pored obližnje seoske česme, gdje se omladina okupljala, ašikovala i dobro zabavljala. Zatvaraju i vrata za djecom, Aiše još jednom pogleda svog Fejzu znajući da je mnogo zabrinut čim je svoju galamu ovako brzo prekinuo.

- Moj Fejzo, dao Bog, da ne bude opet belaja, - šapnu tiho, onako za sebe. Žurnu Fejzu na kraju avlije, kako je to znao često raditi, izvadi kesu sa duhanom i počeo motati još jednu cigaru iako ni predhodnu nije popužio do kraja. Ispod njega pukla kotlina u svom najvećem sjaju. Miris trave se pomiješao sa lagnim povjetarcem noseći svježinu hladne unske vode. Voćnjaci rodili kao nikad, grane pucaju pod težinom krupnih plodova. Harmoniju spoja livada, planina, rijeke i voćnjaka slavili su jedino cvrčci uobičajnom predakšamskom pjesmom.

Bože dragi, pomisli Fejzo, podlaci su izgleda ponovo nakanili uništiti sve ovu blagodat. Samo poganom insanu može biti draži nauk, plač i smrtni hroptac od ove pjesme cvrčaka sa kojih njiva. Okrenu se, pogleda obližnje brdo i onako sebi u bradu: "Pogani jedni, da vam se na dlanu dadne ova divota vi bi je uništili sami između sebe. Znam da sada virite iza busija sakriveni i da ćete večeras napasti. Oca ste mi ubili, ali mene i moje nećete".

Prvi sumrak je počeo da obavlja seoska domaćinstva, probudivši izgleda jedino kuraž mnogobrojnim seoskim psima koji su uživali u gromoglasnom

lavežu. Prošlo je tako pola noći u razmjeni sitnih i krupnih psećih poruka, a u tmini avlije još uvijek je bdio Fejzo, paleći jednu za drugom te povremeno dubokim povlačenjem dima osvjetljavajući zabrinuto lice. U glavi su mu se čitavo vrijeme vrmali razni planovi vezani za sačuvanje porodice. Znao je da su četnici dobro naoružani i da se ne mogu dugo braniti. Uz to oni su imali vis i bili u prednosti. Čitavu zadnju godinu upozoravao je Oraščane na moguću napad, ali narod ko narod, već se bio sprijateljio sa nekim Brčanima i vjerovao da je prošlo vrijeme strašnih četničkih pokolja. Tako je neshvaćen, ostao usamljen ali uvijek na oprezu. Nikad mu nije manjkalo oružja, znali su to mnogi i nisu sa njim ulazili u zavadu. Bdio je Fejzo dalje nervozno pogledavajući prema kući iz koje je dopirao zvuk zaspale čeljadi. Duboko iza ponoći, svježina noći je učinila zrak vlažnim i hladnim. Prvi zruci svjetlosti su se počeli promaljati iza dida Ljuto a kako su mu Oraščani tepali. Odjednom uz prasak kotrljajućeg kamena te polomljenih grana počeo da se strmoglavljuju nizastranu ogromne stijene prema oraškim kućama u nizini. Odjek razbijanja svega što se našlo na putu teškog kamena se ehom prenosio na susjednu stranu kotline tako da se nije znalo sa koje je strane počelo obrušavanje i napad.

Takva situacija iznenadi i Fejzu iako je tako nešto i očekivao. Trže se ljutito nevjerujući podlosti neprijatelja te procijedi kroz dogorjelu cigaru:

- Krv vam vašu poganu, znao sam da ćete jutru napasti! - privuče sebi karabin i pohita u kuću.

Otvorivši teška drvena vrat augleda prestravljenju djecu u bunilu nasilno prekinutog sna. - Četnici napadaju, spremaj se, idemo! - reče kratko.

Djeca počeo vriskati, od straha,

sudarajući se u polumarčnoj sobi. - Mir, - zagrm Fejzo, - da nikog nisma čuo da pisne!

Začudo sve se umiri, čak i mali Bešir koji je bio izbezumljen u ovoj silnoj halabuki.

- Djeco, dodite ovamo - zovnu Aiša iz susjedne sobe. Umirujući i majčin glas dođe kao spas i djeca potrčase bliže njoj. Iako u poodmakloj trudnoći. Aiše je spretno oblačila mladu djecu a starijima podjeli po uzo sa najosnovnijim odjevnim predmetima iz kuće. Završivši spremanje naredi im da izađu napolje. U sobi ostaše samo Fejzo i ona. Gledali su se bez riječi, čini se do u vječnost. Težak i opor vazduh pun slutnje izmješao se sa mirisom kuće u momentima napuštanja. Čitav život, sreća, ljubav, mjesto rođenja njihove djece, stajalo je tu. Osjetio strašnu bliskost za kućnim ognjištem kao nikad prije. Shvatili su tek tada kako im je kuća za srce prirasla ne razmišljajući o tome nikada. Živjeli su život težaka, brzo i za druge, nikad za sebe: zadovoljavajući se trunčicama sreće ne znajući da je ikad postojala do ovog trenutka.

- Eh, ... bilo nam je fino ovdje - uzdahnu Aiša.

- Jes, Boga mi - doda Fejzo.

Nasta grč, bez riječi, u ukočenim bošnjačkim grudima čiju tugu napuštanja rodnog ognjišta ne može niko zamisliti i osjetiti više od njih a vani ...opet, po ko zna koji put, krvava zora sviće nad Orašcom, mjestom tako sličnom svim drugim u Bosni.

- Hajmo Iše - prekinu šutnju Fejzo - djeca čekaju, težak put je pred nama! Fejzo Vojić se vratio na spaljeno ognjište 1949., nakon sedmogodišnjeg muhadžerluka u Todorovu, malom mjestu blizu Cazina. U međuvremenu mu se rodilo još dvoje djece koja su jedina preživjela istu situaciju samo pedeset godina kasnije.

Call Bosnia for only

32c per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

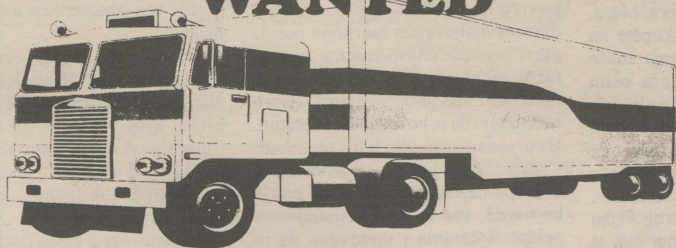
Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.

P.O.Box 927900

San Diego, CA 92192

TRUCK DRIVER WANTED

Enotrade, Inc. is looking for CDL truck drivers to operate trucks with 53' dray van trailers throughout the continental U.S.

We hire experienced and courteous drivers with min. 3 months of verifiable over the road experience.

Enotrade, Inc. offers with regular employment status, 50/50% medical insurance after two months of employment. Pay is based on experience. We are very competitive and start with 33 cents per mile for solo driver.

Drivers and Owner Operators from any state, please call **Enver at 847-657-8434** for details.

Our www.eno-trade.net WEB site is under construction.

Kada pripremate svadbena veselja, rodendane, koncerte ...
A zelite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU

Tel: (718) 220-0725

Tel: (718) 561-1638

Beep: (917) 884-4468

MIKI svuda

Shell she PUTICA

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW S&ITG has a contract with the US Army to provide linguists to support peacekeeping forces in the Balkans. Currently, we have a need to identify additional individuals who meet the requirements and are willing and able to deploy to the Balkans.

Requirements:

1. US citizenship
2. Near native or native proficiency in Bosnian/Croatian/Serbian, excellent English skills (*language tests will be given*)
3. Good physical condition (*medical exams will be given*)
4. Must undergo and pass a detailed security background check

Individuals who meet the requirements will be offered one-year linguist agreements. The pay is \$4,000 per month, plus a \$2,000 bonus every six months. Your transportation costs, housing, food and medical and life insurance will be provided. If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy in the near future, please fax your resume to (703) 968-1276.

For additional information, call (703) 968-1263

Voice of Bosnia and Herzegovina Radio Glas Bosne i Hercegovine organizira tradicionalnu GODIŠNJU ZABAVNU VEČER

GOSTUJU: MERSA MILJKOVIĆ I MIKI KOLENOVIĆ
UZ PRATNJU ORKESTRA "ZALJUBLJENA SRCA"

ULAZ SA VEČEROM
\$30.00

ZABAVA ĆE SE ODRŽATI U RESTORANU

LA FORTUNA

430 Kamena Street

Fairview, New Jersey 07022

ZA DJECU
BESPLATNO

U subotu 11. marta u 8PM

ZA SVE INFORMACIJE I DIREKCIJE: (201) 941-2770 ili (718) 777-3206

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES
Povrede

Kod kuće

Na poslu

Na ulici

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge

sve dok slučaj

ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite

WAYNE D. KURZNER, ESQ.

555 Fifth Ave. DAYS: (212) 867-9149

Manhattan, NY EVES: (914) 725-8018

Istraživanje javnog mnijenja

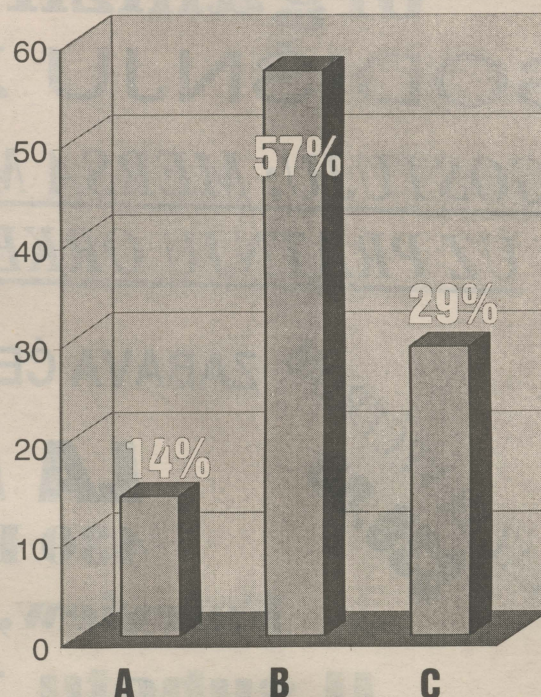
BiH u ovom trenutku ne trebaju diplomatski odnosi sa SRJ

PITANJE: Smatrate li da bi BiH u ovom trenutku
trebala uspostaviti diplomatske odnose sa
SR Jugoslavijom?

A) DA

B) NE

C) NE ZNAM

Istraživanje provela Agencija AVAZ. Ukupno je obrađeno 300
ispitanika u Sarajevu, Zenici i Tuzli, telefonom, metodom
slučajnog uzorka

GRADAČAČKA KUTIJA

Ovo jelo popularno nazivaju kundur-kutija (kartonska kutija od cipela).

Uzme se obična kartonska kutija i iznutra obloži papirom. Teleće meso se slaže sa crvenim lukom i sve to spakuje, zaveže i peče u pekarskoj peći na toplom lugu ili u rerni. Peče se dugo na tihoj vatri. Servira se na sofru - stol skupa sa kutijom. Svakako je dobro uzeti tzv. masni papir i prije zatvaranja kutije meso zamotati u taj papir, jer će inače saft iscureti. Teleće meso može biti izrezano na komade. Ako meso nije masno, svakako treba dodati nešto butera ili druge masnoće. Luk se može staviti u cijelim očišćenim glavicama ili izrezan. Prije pečenja ovo sve treba posoliti.

RIBLJI ČEVAP

Kao specijalitet na Vrelu Bosne, Evlija Čelebija navodi čevap od ribe pastrmke i kaže: "Na obali te rijeke ljudi iz cijelog šehar-Sarajeva znaju da uživaju, razapnu manje i veće šatore, te u mrežu love pastrmku, tešku po jednu oku. Od nje prave ukusne čevape, pa jedući i pijući uživaju".

Riba se očisti, izreže na komadiće, posoli i pusti da odstoji. Isjecka se luk (crveni) i na nešto masnoće proprži (dinsta), osoli, te doda ukuhanog paradajza (tomaten, paradajz-pire, ukuhani patlidžan), te malo još prodinsta. Na ovo se doda riba, a zatim doda jedna šoljica sirćeta i šoljica maslinovog ulja, pobiberi, doda sitno isjeckanog lista peršuna, te sve skupa čevabi oko 20 minuta. Pri kraju dinstanja dotjera se okus.

KRAJIŠKA PRSULJA

Krajiška prsulja se u nekim krajevima Bosne naziva i tagara ili samo prsulja. Ime joj potiče otuda što se kao meso upotrebljavaju prsa (rebra) a naziv tagara, vjerovatno od dagara, što označava zemljanu zdjelu u kojoj se drži žar. Na tagari se drži zdjela u kojoj krčka prsulja, tako da je to jelo uvijek toplo i da se stalno pihitja i konzumira dok ga ima. Dakle, akšamluči se. Prsulja može da ima i drugu funkciju - predjela ili jela prije glavnog jela, a i funkciju glavnog jela. Priređivala se i na teferičima, izletima zabavama. Prsulja se i u restoranu može servirati na sto, ali treba imati opremu; gvozdeni okrugli tronožac (sadžak) sa dva gvozdena kruga, na prvom (donjem) stoji ovalni zemljani ili gvozdeni sud (dagara) u kojoj je žar, a iznad toga, na gornjem krugu tronošca, druga tagara (saksija) u kojoj krčka prsulja.

Za četiri ili osam osoba, zavisno od toga da li je prsulja pripremljena za akšamluk ili kao predjelo: 1 1/2 kg janjećih, telećih ili ovčijih prsa, saksija (tagara) promjera 30-40 cm, 10 dkg masla ili putera, 10 dkg crvenog luka, 5 zelenih paprika, oko 1/2 kg paradajza, oko 5 dkg korijenja peršuna, pola rukoveti celera, so, biber. Saksija se stavi na žar, ubaci puter. Crveni luk se isjecka i saspe u saksiju te malo zarumeni. Meso se izreže na manje komade i stavi u saksiju da se dinsta. Izrežu se paprike, paradajz, korijenje na polovice, lišće isjecka nasitno. Kada se meso upoli (na pola bude dinstano), saspu se paprika i paradajz, te korijenje, zatim opet dinsta neko vrijeme. Potom se posoli. Kada je meso i povrće već dinstano, saspe se isjeckani peršun i celer, te prsulja pobiberi. Prsulja i dalje krčka, tako da se uvijek servira i konzumira topla.

BEČARSKI ČEVAP (ČAT- ČEVAP)

To je najjednostavniji čevap koji su pekli pekari po narudžbi bečara (samaca).

Pergament-papir, janjećeg (ili bravljeg) mesa zavisno od količine koju želimo, so, biber, jedna duboka tava (šerpa). Meso se isiječe na male kocke, posoli, pobiberi, zatim saspe na pergament-papir, papir zavije (i zavrne na vrhu), ili zašije, te to sve stavi u tavu (šerpu) i odnese u pekaru da se polahko peče (u pećnici na tihoj vatri). Poslije nekoliko sati pečenja papir se otvori i čevap servira na podgrijani sahan (ili tanjir).

Voice of Bosnia and Herzegovina Radio Glas Bosne i Hercegovine organizira tradicionalnu GODIŠNJU ZABAVNU VEČER

GOSTUJU: MERSA MILJKOVIĆ I MIKI KOLENOVIĆ
UZ PRATNJU ORKESTRA "ZALJUBLJENA SRCA"

ULAZ SA VEČEROM
\$30.00

ZABAVA ĆE SE ODRŽATI U RESTORANU

LA FORTUNA

430 Kamena Street

Fairview, New Jersey 07022

U subotu 11. marta u 8PM

ZA SVE INFORMACIJE I DIREKCIJE: (201) 941-2770 ili (718) 777-3206

ZA DJECU
BESPLATNO

Prva Nagrada

25"

TV u Boji

Treća nagrada

VIDEO

POVRATAK TAKSE '99

AHMED BROKERAGE, INC.

Javno objavljuje Lotto 2000 za Taksu '99

Vi možete biti jedan od sretnih dobitnika kroz obračunavanje vaše takse preko

Ahmed Brokerage Inc

Četvrti nagrada

RADIO

Druga nagrada

19"

TV u Boji

Peta nagrada

KAMERA

LOTO ĆEMO IZVLAČITI 16-tog APRILA, 2000 U 12 SATI (PODNE)
U PRISUSTVU VLASNIKA TIKETA

KRAJNJE JE VRIJEME DA MISLITE NA SVOJ POVRATAK TAKSE

MI SMO TU, SA MNOGO GODINA PRAKSE

OSIGURAVAMO

* Auta * Kuće * Biznis * Život

ZAKONSKI SERVISI

* Imigracija * Povrede * Bankrot

VOZAČKE DOZVOLE

* Voz. ispit * Časovi vožnje

DEFENSIVE VOZAČKI KURS:

OD DMV-a ODOBREN 6 SATNI KURS POMAŽE DA SE UKLONE 4 POENA IZ VAŠE VOZAČKE DOZVOLE I UŠTEDI
10% VAŠEG OSIGURANJA ZA 3 GODINE.

AHMED BROKERAGE, INC.

43-07 Broadway, Astoria, NY 11103

Tel: (718) 777-8236, Fax: (718) 777-8237

Besplatni

MALI OGLASI

IZDAJE SE STAN

Izdaje se jednosoban stan (one bedroom) u
Bronx-u, New York na povoljnoj i sigurnoj
lokaciji (Pelham Bay). Poželjan bračni par.

Za sve informacije javite se na telefon:

(718) 823-6335.

KUĆA NA PRODAJU

Prodajem kuću i zemlju oko kuće u
Plavu (Crna Gora).

Za sve bliže informacije nazovite svakim
danom sem utorka u restoran Bella Adelinas
na telefon (718) 851-8550 i tražite Šabovića.

KUHARICA TRAŽI POSAO

Profesionalna kuharica sa višegodišnjim
iskustvom, posebno na pripremanju
specijaliteta Italijanske kuhinje hitno traži
posao u restoranu. Nazovite na telefon
(718) 417-8105

**HALAL MEAT
JEZERO
GROCERY & MEAT**

* Halal meso *
* Suho meso *
* Sve vrste sira *
* Razne poslastice *

2323 65 street
Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

RADIO GLAS BOSNE I HERCEGOVINE

FM91.5 Mz od 11:30 do 12 sati

P.O. box 8091

Phone/Fax: 201 670-0759

Tax ID: 22-3332195

Paramis NJ 07653-8091

Emil: Voice / BH@ yahoo.com

Narudzbjenica za pretplatu na SabaH

MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona
samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu
kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: ☐ Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

POTPIS _____

KARTICA ISTIĆE _____

Piceria

SABAH

VI. Muzafer Bektešević i Ermin Balić

42-20 30.Avenue

Astoria, New York

Tel. 718-545-9455

Dodjite i probajte naše
specijalitete domaće i

italijanske kuhinje

- Burek i druge pite

- Specijaliteti sa roštilja

- Jagnjeće pečenje

- Domaći pasulj

- Sarma

Vaš ček
možete poslati
na adresu:

SabaH

43-07 Broadway

LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299

E-mail-a: sdzidzovic@aol.com

Ili nas posjetite na internetu

www.theafan.com/sabah/

PISCI - NAJPOZNATIJA I NAJPRIZNATIJA IMENA

MIRENJE SA ODBJEGLIM

PRECIMA

Islam je iskra što se od iskona
krila u oku Onog što sve znade;
vjekove silne krila je ona:
nevidna zvijezda ljubavi i nade.

Pa um kad ljudski s uzvišenog trona
u slijepu tmicu s teških grijeha pade,
i kad zemlja vapit sunce stade,
tad kao suza svijetla i bona

sveta iskra s vječnog oka pala
na jedno srce, najčešće na svijetu,
i iz njega poput sunčanog vala

protekla. Ljudstvu u svojem letu
od crne noći stvorila je dan,
od puste stepe rujan đulistan...

Musa Ćazim Ćatić

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

Kaže se da Jevreji i Arapi imaju najdalekosežnije pamćenje, jer oni mogu pratiti pisane tragove svoje kulture davno prije hrišćanstva i islama. Bošnjaci nisu takve sreće, njihova kulturna samobitnost, zahvaljujući istorijskim prilikama na Balkanu, ima više rupa nego švajcarski sir. Jeidno narodno pamćenje koje zaista ima skoro sve kockice je ovo najnovije, od vremena kad je otišla turska. To je vrijeme kad su se Bošnjaci sastavili sa svojim jezikom. Oni stoga najbolje pamte ko im je i kako od tog doba naneo nepravdu i kivni su posebno na one viđenije i učenije, ponikle iz njihovog miljea, koji su se priklanjali nekom tuđem jatu. Veliki dio krivice za svoj dugogodišnji položaj "ni na nebu ni na zemlji" pripisuju generacijama intelektualaca koje su došle nakon dolaska Austro-ugarske vladavine u Bosnu, onima što su pisali na našem jeziku. Prebacuju im što nisu bili svjesniji svog nacionalnog indentiteta, što se svojim autoritetom nisu suprostavili namjeri Titovog režima da u socijalističkoj Jugoslaviji budu priznati samo kao "muslimani". Optužuju ih za nedostatak moralne odgovornosti za narod u kojem su se rodili. Oni su mOrali upozoriti da je indetifikacija jednog naroda po religiji klopka, bili su dužni insistirati da treća nacija u Bosni koja je imala islamske korijene, dobije ime po zemlji u kojoj je vijekovima živjela.

Najčešće su na tapetu grijesi pisaca poteklih iz muslimanske sredine, jer su oni većinom pisali o Bošnjacima, a svoja djela velikodušno poklanjali Srbima ili Hrvatima. U najpoznatijim i najpriznatijim se vide i najveći krivci: Musa Ćazim Ćatić, Skender - beg Kulenović, Mehmed Meša Selimović, Mehmedalija Mak Dizdar... Ali da bi se mogla objasniti njihova uloga i "kratkovidost" kad je u pitanju nacionalna a sa njom i kulturna politika u bivšoj Jugoslaviji, mora se nešto znati i o društvenim i privatnim uslovima u kojima su ti naši najpoznatiji pisci živjeli i stvarali.

Počnimo od najstarijeg, od našeg najpoznatijeg, zapravo skoro jedinog pravnog pjesnika romantičarske epohe, Muse Ćazima Ćatića. Rođen je i odrastao u Tešnju, u to vrijeme dubokoj bosanskoj provinciji, koja jedva da je imala par pismenih ljudi. Ali i tada je bilo umnih koji su bili svjesni da se samo obrazovanjem i proširivanjem vidika za nove generacije, može u bivšim turskim kasabama pokrenuti neki prosperitet. Musa Ćazim je bio vrlo darovit i svestran učenik, pa su neki uglednici iz tešnjaške čaršije odlučili platiti njegovo školovanje u Beču. Ispratili su ga sa željama da što prije završi školovanje i vrati se kući da podučava mlade od sebe. A Musa se vratio ne samo bez diplome, nego kao boem, pijanica i rob one neuhvatljive ljepote zvane poezija. Razočarani i bijesni, njegovi dobročinitelji su ga prezreli zbog izdaje i porodične bruke. Što je on tonuo dublje, njihov prezir je bio sve jači, njegova zanesenost poezijom je dugo godina bila inspiracija njihovim grubim šalama i sprdnji. A ni on nije ostao dužan muslimanskoj čaršiji, kao dokaz da se potpuno odriče svog porijekla, napisao je pjesmu "Srbin sam i time se dičim". Postoje dva objašnjenja kako je nastala ta pjesma. Po jednom, to je bila njegova osveta čaršijskim ljudima što

ga nisu shvatili, što mu nisu oprostili. Isto tako je moguće da mu je neko u nekoj kafani za tu pjesmu platio galonom vina ili flašom rakije. Mnogi su mu tako plaćali i za ljubavne pjesme, one što se i danas pjevaju iz sevdaha ili rakijske čežnje za nekim ispunjenijim životom na zemlji. Ćatić i kasaba su se rastali nepomireni, na njegovom grobu niko nije klanjao dženazu.

Pjesnik i pripovjedač Skender Kulenović bio je potomak čuvene begovske loze, u čijem vlasništvu je bilo pola Bosanskog Petrovca. Njega su roditelji poslali na studije u Beograd i sigurno im nije bilo lahko kad su saznali da im je sin postao komunista. To je bio problem mnogih bogatih porodica čiji su sinovi prihvatili marksističku ideologiju po kojoj je trebalo uništiti privatnu svojinu, oduzeti imovinu od onih koji su imali previše, čak i od svojih najrođenijih. Komunistička ideja je odvela Skendera u Titovu vojsku, 1942. godine bio je sa partizanima na planini Kozari u Bosanskoj Krajini i tu je napisao i prvi put objavio poemu zbog koje ga danas mnogi nazivaju lažovom i izdajicom. Jer on je pisao o srpskoj majci, Stojanki iz Knežopolja, kojoj su fašisti ubili tri sina. Majka se u pjesmi

sjećala poroda, odrastanja svojih sinova, svojih nadanja koja su rasla sa njima. Naišli su "fašisti - zvijeri", zapalili kuću, ubili muža i sinove. Tu pjesmu su u Titovoj eri morala učiti sva djeca u svakoj školi, pjevali su je svi horovi diljem zemlje, recitovali glumci o svim državnim praznicima, mučili nas njenim metaforama dok nismo zamrzli i pjesmu i pjesnika. Poema o Stojanci više nije bila umejtničko djelo, bila je sredstvo za dokazivanje genocida nad Srbima u Bosni u II svjetskom ratu. A napisao ju je i dao njima u ruke Bošnjak, musliman, koji kao da je bio slijep za žrtve svog naroda, koji kao da nije bio svjestan šta su preživljavale bošnjačke majke u Istočnoj Bosni.

Meni se poema nije dopadala zbog gromoglasnog zova na osvetu, jer osveta je uvijek samo nova karika u spirali zločina. Ali, ako mislimo malo dalje od kućnog praga, makar malo univerzalnije, možemo razumjeti kako je nastala ta balada. Skender je bio na Kozari, neposredno doživio ustaške zločine nad srpskim civilnim stanovništvom. On kao čovjek i pjesnik nije mogao zatovoriti oči pred popaljenim srpskim selima na Kozari ni pred logorom Jasenovac, to je bio zločin protiv nevinih ljudi. I on je, po trenutnoj inspiraciji,

na partizanski način, napisao pobunu protiv tog zločina. Paradoks oko imena i djela Skendera Kulenovića se produbio pedeset godina kasnije. Nakon njegove smrti je u Brnjaluci, sada glavnom gradu Republike Srpske, jedna ulica dobila njegovo ime. 1992. godine, poslije izbijanja novog rata u Bosni, njegovo ime je izbrisano, ta ulica je dobila ime njegove poeme "Stojanka majka Knežopoljka". Više se i ne zna koja je to po redu manipulacija umejtnicima i njihovim djelima. Ali, kad želimo vidjeti najljepše bisere turcizma i arabizma u našem bosanskom jeziku, mi posežemo za drugim pjesmama Skendera Kulenovića. Da nismo toliko teško ranjeni u ovom ratu, vjerovatno bismo bili ponosni što je jedan Bošnjak svojom poezijom ustao protiv zla nanesenog bilo kojem narodu.

(nastavak u slijedećem broju)

BESPLATNI MALIOGLASI

KROJAČICA
Jeftino i brzo šijem i
popravljam sve
tekstilne modele.

Tel: 605 334 - 2698

PRVA I JEDINA, NEZAVISNA

3ATV

BOSANSKO-AMERICKA TELEVIZIJA
U NEW YORK-U

- SVAKE SUBOTE OD 1:30 PM, NA

"THE ARABIC CHANNEL"

(QUEENS - CH 63, BROOKLYN CH 76).

- SVAKOG CETVRTKA OD 9 PM, NA CH 57.

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES Povrede

Kod kuće
Na poslu
Na ulici

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge
sve dok slučaj
ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite

WAYNE D. KURZNER, ESQ.

555 Fifth Ave. DAYS: (212) 867-9149

Manhattan, NY EVES: (914) 725-8018

U NEDJELJU 12. MARTA

PLAVSKO - GUSINJSKI VELESLALOM

DIREKCIJE

VAŽNO!
PRILJAVITE SE
NAJJKASNIJE DO
PETKA
12. MARTA NA
TELEFONE:
(718) 396-1567
(718) 335-4472
(914) 254-5090
(917) 449-2928

TAKMIČENJE ĆE SE ODRŽATI
NA SKIJAŠKIM STAZAMA
"BELLEAYRI" KOD NAŠEG
ZEMLJAKA JUPA DEŠIĆA

ORGANI
ZATOR:
SKLIJAŠKA
SEKCIJA
PGSKC "BEHAR"

ZA OSVOJENA PRVA TRI MJESTA
NA TAKMIČENJU - OBEZBJEDILI SMO
BOGATE NOVČANE NAGRADE:

- 1. MJESTO \$500
- 2. MJESTO \$200
- 3. MJESTO \$100

THREE STAR
Restoran
27-11 21. St.
Corner Astoria blv. & 21. street
Astoria, NY

ŠABAN ČUNI

ESTRADNI UMJETNIK
SA GLASOM KOJI SE
DUGO PAMTI

ŠABAN ČUNI
GOSTUJE

Petak 17. Marta - Besplatan ulaz

Subota 18. Marta - \$20 ulaz i

Nedjelja 19. Besplatan ulaz

ZA REZERVACIJE NAZOVITE (718) 726 - 7286

MAGAZA Hallal Meat CATERING

"LJULJHAMI"

Braće Aga, Dine i Hajra Redzića

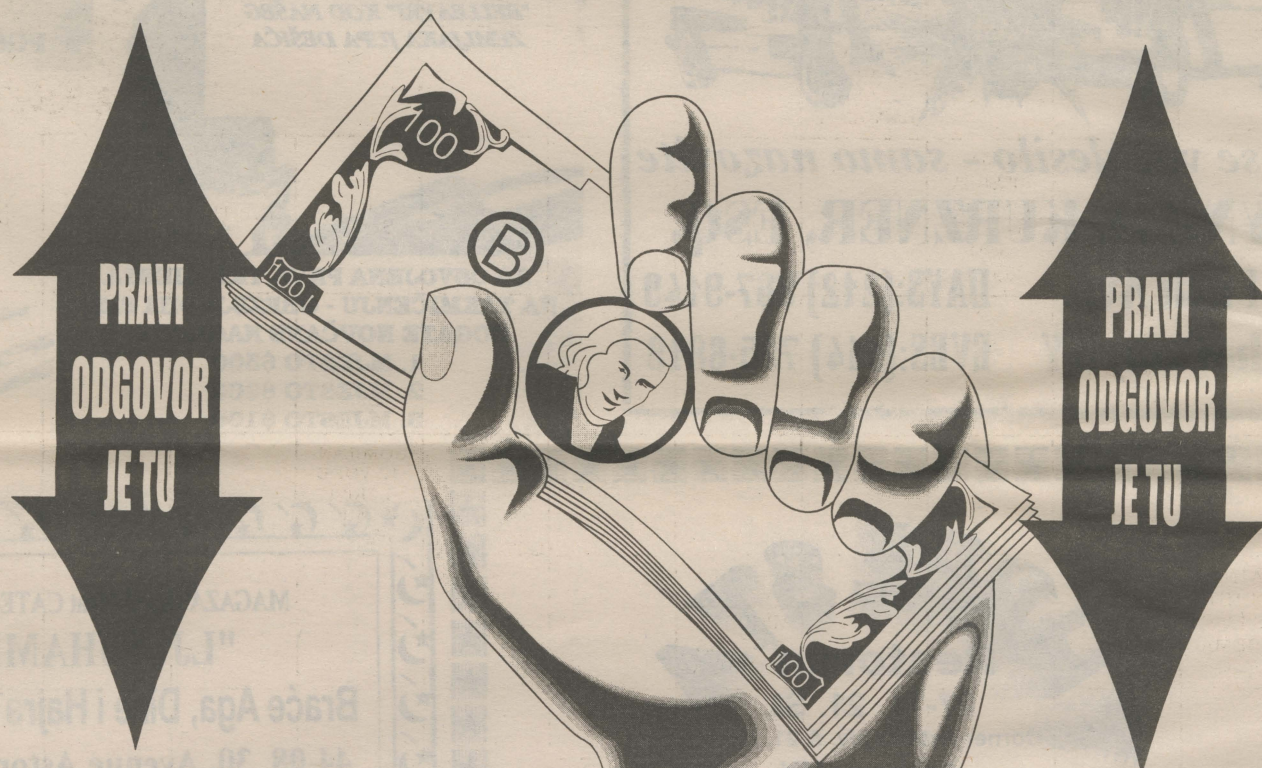
44-08 30. Avenue Astoria, NY

Tel: (718) 545-6566

**JESTE LI RIJEŠILI VAŠE OBAVEZE ???
AKO JESTE - A OSTALA JE SAMO JEDNA**

TAXA

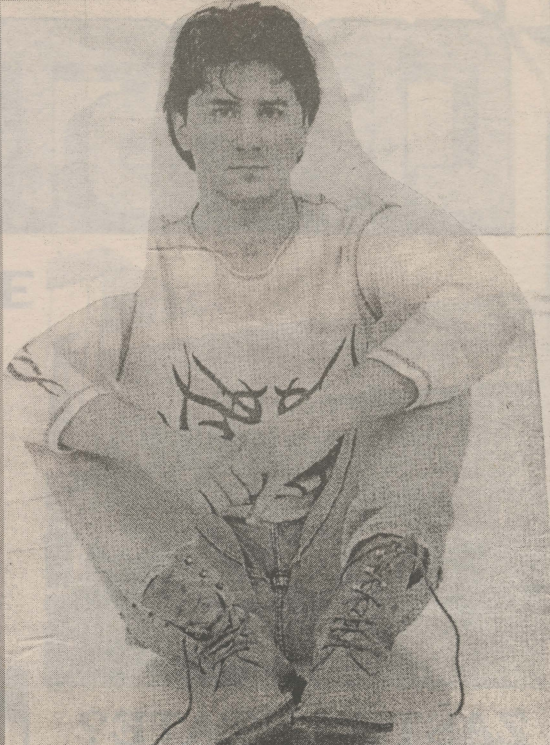

AHMED BROKERAGE, INC.

43-07 Broadway * Astoria, NY *

Tel. (718) 777-8236 ili (917) 723-8386

**VIŠEGODIŠNJE ISKUSTVO
JE NAŠA I VAŠA GARANCIJA**

AUTOR ISMET HEROVIĆ	NAŠ POPULARNI PJEVAČ SA SLIKE	PLANINA U BIH	RATNA FORMACIJA	ENGL. KNJŽEVNIK VILIJAM (LOGANOV BRUEG)	OPONAŠATI	BOLNI UZVIK	MJERA ZA PAPIR					
ŠIROKA ULICA OVIČENA DRVEĆEM												
OTROV ZA MIŠEVE												
MEDITERRANSKA ZEMLJA												
VRSTA KOLAČA						KELVIN LAHKA KOČIJA						
HRONIČAR							NEHAJNA, NEODGOVORNA					
ŽITELJ STARE AONIJE				PRIJEVR-EMEN GLASNO SMIJANJE								
ZAGREB			KOMAD MESASA REBARCIMA MJESTO KOD RUDOG					PRVO SLOVO	SOLITERI	IDILIČNI PJESNIK	NOŽNA PTICA	NEPROFESIONALIZAM
ITALIJA		SKLONOST VJEROVANJA U MUZEJU LENJINGRADU										
MALA ŽERKA								GOMILANJE VODE U TKIVU GLUMICA EKBERG				
ODRČATI SE, POSTOJANJE	RATNA SANITETSKA OPREMA (VOJ.)				ARAPSKA DRŽAVA MEKSIČKA BILJKA ŽITARKA							
MJESTO U SLOVENIJI KOD ČRNOSELJA						MLA E KAMENO DOBA "NEOKOL. SISTEM"						
TVORNIC- A PIVA								PJEŠČANI NANOS IZOTOP RADONA				
STOLNI POKRIVAČ, STOLJN- AK (PROV.)							GRA EVIN- SKI RADNIK TESTERA					
POKAZNA ZAMJENI- CA			IZVOZ NAŠA RIJEKA								VEZNIK NADIMAK PJEVAČA SA SLIKE	
RIJEKA U RUSIJI (Ž.)				A ALIJA NAMETA- K		JEZERO U SJEVERN- OPJ AMERICI "EAST"				L.Z. MORSKI HRID		
TONA		PRINCIP VOLUMEN							MAJKA ROMULA I REMA AUSTRIJA			
PJESMA PJEVAČA SA SLIKE						STRUČN- JAK ZA GRADJ U TIJELA						

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

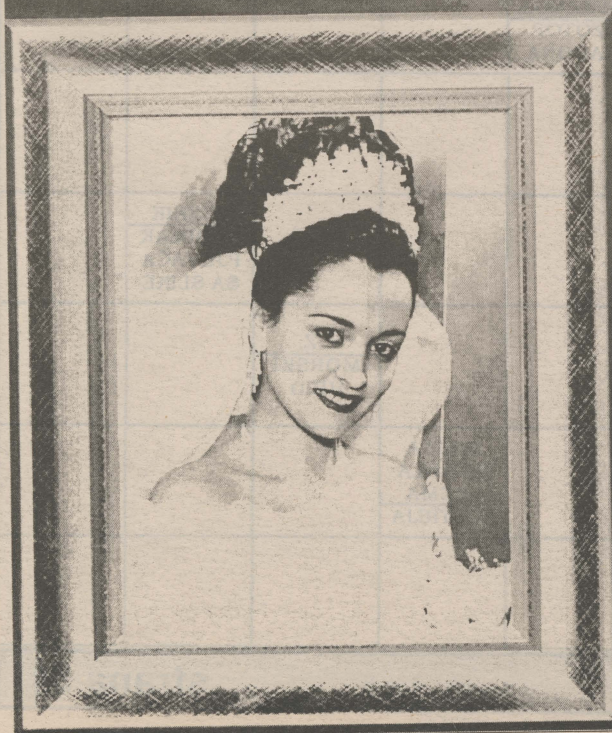
**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

